

ผลของการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้แสดงไว้ในบทที่ 2 คือนำคะแนนของผู้ตอบในแต่ละกลุ่ม มาจัดเรียงตามลำดับความมากน้อยของคะแนน และตัดแบ่งคะแนนออกเป็นกลุ่มคะแนนสูง (75-100 เปอร์เซ็นต์) กลุ่มคะแนนต่ำ (0-25 เปอร์เซ็นต์) ส่วนที่เหลือเป็นกลุ่มคะแนนค่อนข้างสูง (60-74 เปอร์เซ็นต์) กลุ่มคะแนนปานกลาง (40-59 เปอร์เซ็นต์) และ กลุ่มคะแนนค่อนข้างต่ำ (26-39 เปอร์เซ็นต์) ดังนั้นในตัวแทนประชากรแต่ละกลุ่มก็จะแบ่ง ออกเป็น 5 กลุ่มตามคะแนนที่ได้ สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลจะใช้สถิติ Gamma, Chi Square (χ^2) และอัตราส่วนร้อยละ

เนื่องจากการวิจัยในครั้งนี้ได้ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง โดยใช้กลุ่ม ตัวอย่างที่พอจะทราบหรือคาดคะเนหรือทราบคุณสมบัติได้ (Known Group)* ผู้วิจัยจึง ใคร่ที่จะเสนอข้อมูลที่แสดงให้เห็นว่าการคาดคะเนหรือความรู้เกี่ยวกับลักษณะอำนาจนิยม ของกลุ่มเหล่านี้ไม่ผิดไปจากความเป็นจริงมากนัก** ซึ่งจะได้อธิบายไว้เป็น 2 ตาราง ความคู่ควยกันไปดังต่อไปนี้คือ

* เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้วัดลักษณะอำนาจนิยมของผู้ตอบและบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้อง จากนักเรียน/นักศึกษา ดังนั้นเพื่อความสะดวกในการวิจัยจึงได้พิจารณาสถาบันการศึกษาเป็นหลัก โดยเห็นว่าสามารถคาดคะเนโดยมีหลักฐานพอสมควรได้ว่าสถาบันการศึกษาใดมีลักษณะ อำนาจนิยมสูงและสถาบันการศึกษาใดมีลักษณะอำนาจนิยมต่ำ

** กลุ่มที่อยู่ในข่ายของการวิจัยมีอยู่ 4 กลุ่มคือ กลุ่มที่หังบิตามารดา/ผู้ปกครอง และครู/อาจารย์ น่าจะมีลักษณะอำนาจนิยมสูง กลุ่มที่บิตามารดา/ผู้ปกครองมีลักษณะอำนาจ นิยมสูง ครู/อาจารย์มีลักษณะอำนาจนิยมต่ำ กลุ่มที่บิตามารดามีลักษณะอำนาจนิยมต่ำ ครู/ อาจารย์มีลักษณะอำนาจนิยมสูงและกลุ่มที่หังบิตามารดาผู้ปกครองและครู/อาจารย์น่าจะมี ลักษณะอำนาจนิยมต่ำ

ตารางที่ 1 แสดงลักษณะอำนาจนิยมของนักเรียน ซึ่งเป็นผลของการสุ่มตัวอย่าง

แบบเจาะจง

กลุ่มที่	ลักษณะอำนาจนิยม	กลุ่มสูง	กลุ่มตอน บนสูง	กลุ่ม ปานกลาง	กลุ่มตอน ล่างต่ำ	กลุ่มต่ำ	รวม
	กลุ่มตามการคาดคะเน						
1	ทั้งบิดามารดา/ผู้ปกครอง และ ครู/อาจารย์ น่าจะมีลักษณะอำนาจ นิยมสูง	22 52.38	12 28.57	8 19.05	0 0.0	0 0.0	42 23.20
2	บิดามารดา/ผู้ปกครอง มีลักษณะ อำนาจนิยมสูง ครู/อาจารย์ น่าจะ มีลักษณะอำนาจนิยมต่ำ	14 35.90	13 33.33	8 20.51	2 5.13	2 5.13	39 21.55
3	บิดามารดา/ผู้ปกครอง มีลักษณะ อำนาจนิยมต่ำ ครู/อาจารย์ น่าจะ มีลักษณะอำนาจนิยมสูง	19 33.93	17 30.36	16 28.57	1 1.76	3 5.36	56 30.94
4	ทั้งบิดามารดา/ผู้ปกครอง และ ครู/อาจารย์ น่าจะมีลักษณะ อำนาจนิยมต่ำ	13 29.55	13 29.55	17 38.64	1 2.27	0 0.0	44 24.31
รวม	รวม	68 37.58	55 30.38	49 27.07	4 2.21	5 2.76	181 100

ตารางที่ 2 แสดงลักษณะอำนาจนิยมของนักศึกษา ซึ่งเป็นผลของการสุ่มตัวอย่าง
แบบเจาะจง

กลุ่มที่	ลักษณะอำนาจนิยม กลุ่มตามการคาดคะเน	กลุ่มสูง	กลุ่มค่อนข้างสูง	กลุ่มปานกลาง	กลุ่มค่อนข้างต่ำ	กลุ่มต่ำ	รวม
5	มหาวิทยาลัยที่น่าจะมีลักษณะ อำนาจนิยมสูง	18 34.62	16 30.77	16 30.77	1 1.92	1 1.92	52 53.61
6	มหาวิทยาลัยที่น่าจะมีลักษณะ อำนาจนิยมต่ำ	2 4.44	13 28.89	24 53.33	6 13.33	0 0.0	45 46.39
รวม	รวม	20 20.62	29 29.90	40 41.24	7 7.21	1 1.03	97 100

ข้อมูลในตารางที่ 1 เป็นเครื่องชี้วัดที่พอสมควรว่า การคาดคะเนใกล้เคียงกับความเป็นจริง(ที่วัดได้) มากพอสมควร โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีของกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 4 นอกจากนั้นข้อมูลในตารางดังกล่าวยังเป็นหลักฐานช่วยสนับสนุนโดยทางอ้อมด้วยว่า ถึงแม้นักเรียนบางกลุ่มจะคาดคะเนว่าไม่มีลักษณะอำนาจนิยมน้อยกว่ากลุ่มอื่น (กลุ่มที่ 2-4) แต่เมื่อพิจารณาถึงสัดส่วนของผู้ที่มีลักษณะอำนาจนิยมในระดับสูงและค่อนข้างสูงแล้ว ก็จะได้เห็นว่ามีขนาดเกินกว่าครึ่ง ซึ่งก็แสดงให้เห็นได้เพียงพอ (โดยการอนุมาน) ว่าลักษณะอำนาจนิยมเป็นคุณสมบัติอย่างหนึ่งของคนไทยโดยทั่วไป ส่วนข้อมูลในตารางที่ 2 นั้นก็จะยิ่งสอดคล้องกับการคาดคะเนในเรื่องลักษณะอำนาจนิยมของกลุ่มตัวอย่างมากขึ้นไปอีก โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้อมูลสำหรับกลุ่มที่ 6 อยากรู้ที่นำสังเกตว่า การศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยได้มีส่วนช่วยลดระดับและสัดส่วนของลักษณะอำนาจนิยมได้มากที่สุดทีเดียว ทั้งนี้อาจเป็นเพราะในระดับมหาวิทยาลัยนิสิตนักศึกษาได้รับการปฏิบัติอย่างอำนาจนิยมน้อยลง และมีประสบการณ์ที่ใช้ความคิดอย่างมีเหตุผลมีผลมากขึ้น และจากเหตุผลอันนี้ ผู้วิจัยคาดคะเนว่าถ้าได้ศึกษาเปรียบเทียบกับนักเรียนมัธยมศึกษาโดยทั่วไป (ศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นตัวแทนจริง ๆ) ในเรื่องลักษณะอำนาจนิยมแล้ว

ก็มักจะพบว่า สัดส่วนของผู้มีลักษณะอำนาจนิยมในกลุ่มนักเรียนจะสูงกว่าสัดส่วนของผู้ที่มีลักษณะอำนาจนิยมในกลุ่มนิสิตนักศึกษา และเป็นความแตกต่างที่มีนัยสำคัญด้วย*

อนึ่ง เมื่อเปรียบเทียบระดับความสอดคล้องในลักษณะอำนาจนิยมระหว่างสถาบันครอบครัวกับสถาบันการศึกษา (ในตารางที่ 1) แล้ว ปรากฏว่าระดับความสอดคล้องและความไม่สอดคล้องในลักษณะอำนาจนิยมของสองสถาบันดังกล่าวมีความใกล้เคียงกันมาก (47.51 เปอร์เซ็นต์ เปรียบเทียบกับ 52.49 เปอร์เซ็นต์) แต่อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ว่าจะมีความไม่สอดคล้องดังกล่าว นักเรียน/นักศึกษาส่วนใหญ่ก็ยังยึดถือบิดามารดา/ผู้ปกครองเป็นกลุ่มอ้างอิงของตน

สำหรับผลการวิจัยจะเสนอเป็น 3 ตอน ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 เป็นการวิเคราะห์ลักษณะอำนาจนิยมของนักเรียน/นักศึกษา บิดามารดา/ผู้ปกครอง ครู/อาจารย์ในอดีตและในปัจจุบัน และเพื่อนสนิท

ตอนที่ 2 เป็นการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของลักษณะอำนาจนิยมระหว่างบิดามารดา/ผู้ปกครองกับบุตร(นักเรียน/นักศึกษา) ครู/อาจารย์ในอดีตกับนักเรียน/นักศึกษา ครู/อาจารย์ในปัจจุบันกับนักเรียน/นักศึกษา และเพื่อนสนิทกับนักเรียน/นักศึกษา

ตอนที่ 3 เป็นการวิเคราะห์ถึงลักษณะประชากร อันได้แก่ เพศ ลำดับการเกิด อายุ ระดับการศึกษาและภูมิลำเนา กับลักษณะอำนาจนิยมของนักเรียน/นักศึกษา ตัวแปรในเรื่องโครงสร้างของสถาบันการศึกษา (โรงเรียนชาย-โรงเรียนหญิง) กับลักษณะอำนาจนิยมของนักเรียน/นักศึกษา และลักษณะอาชีพของบิดามารดา/ผู้ปกครองกับลักษณะอำนาจนิยมของบิดามารดา/ผู้ปกครอง (ตามที่นักเรียน/นักศึกษามองเห็น) และลักษณะอำนาจนิยมของนักเรียน/นักศึกษา สาเหตุที่ผู้วิจัยได้นำเอาตัวแปรดังกล่าวมาวิเคราะห์เป็นเพราะได้เคยมีผลงานวิจัยที่ศึกษาถึงตัวแปรดังกล่าวกับลักษณะอำนาจนิยม ซึ่งยังคงเป็นที่ถกเถียงโต้แย้งกันอยู่จนถึงปัจจุบันยังหาข้อยุติไม่ได้ ผู้วิจัยจึงเห็นว่าน่าจะได้นำมาวิเคราะห์เพื่อเหตุผลที่เกิดขึ้นในสภาพของสังคมไทย

* การศึกษาครั้งนี้ไม่มีการระบุชื่อสถาบันการศึกษา เพราะได้มีการสัญญากับสถาบันดังกล่าวว่าจะไม่มีการระบุชื่อไม่ว่ากรณีใด ๆ

ตอนที่ 1 เป็นการวิเคราะห์ลักษณะอำนาจนิยมของนักเรียน/นักศึกษา บัณฑิต/ผู้ปกครอง ครู/อาจารย์ในอดีตและในปัจจุบัน และเพื่อนสนิท

ตารางที่ 3 แสดงลักษณะอำนาจนิยมของนักเรียน/นักศึกษา

ลักษณะอำนาจนิยมของนักเรียน/นักศึกษา	กลุ่มสูง	กลุ่มคอนข้างสูง	กลุ่มปานกลาง	กลุ่มคอนข้างต่ำ	กลุ่มต่ำ	รวม
จำนวนกลุ่มตัวอย่าง	88	84	86	9	0	267*
คิดเป็นร้อยละ	32.96	31.46	32.21	3.37	0.00	100

จากตารางที่ 3 จะเห็นว่านักเรียน/นักศึกษามีลักษณะอำนาจนิยมคอนข้างสูง กล่าวคือ คะแนนของนักเรียน/นักศึกษา อยู่ในกลุ่มสูงและกลุ่มคอนข้างสูงถึง 64.42 เปอร์เซ็นต์ ในขณะที่คะแนนลักษณะอำนาจนิยมของนักเรียน/นักศึกษายอยู่ในกลุ่มคอนข้างต่ำเพียง 3.37 เปอร์เซ็นต์ และไม่ปรากฏอยู่ในกลุ่มต่ำเลย ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่า นักเรียน/นักศึกษา ส่วนใหญ่มีลักษณะอำนาจนิยมคอนข้างสูง

เมื่อพิจารณา นักเรียน/นักศึกษาที่ตอบข้อความในช่อง "ตอบไม่ถูก" (ซึ่งมีค่าคะแนนเท่ากับ 0) จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาจะลดลง คงเหลือ 246 คน ปรากฏว่า สัดส่วนของคะแนนลักษณะอำนาจนิยมจะเปลี่ยนแปลงไปดังนี้คือ จำนวนผู้ที่มีลักษณะอำนาจนิยมคอนข้างสูงและสูงเพิ่มขึ้นเป็น 67.1 เปอร์เซ็นต์ ส่วนในกลุ่มคอนข้างต่ำลดลงเหลือ 2.8 เปอร์เซ็นต์ และไม่ปรากฏว่าผู้ที่ตอบไม่ถูกขอเดี๋ยวอยู่ในกลุ่มต่ำเลย ผลของการวิเคราะห์เพิ่มเติมนี้เป็นเครื่องยืนยันว่า นักเรียน/นักศึกษาส่วนใหญ่มีลักษณะอำนาจนิยมคอนข้างสูง ใต้อยิ่งขึ้น

* ตัดกลุ่มตัวอย่างออกไป 11 คน จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 278 คน คงเหลือ 267 คน ทั้งนี้เพราะ 11 คนดังกล่าวไม่อาจวินิจฉัยได้ว่าอยู่ในกลุ่มใดตามตารางที่ 3 อันเนื่องมาจากผู้ตอบ ตอบไม่ถูกมากกว่า 1 ข้อ (ซึ่งมีค่าคะแนนเท่ากับ 0)

สำหรับข้อความที่ใช้วัดลักษณะอำนาจนิยมของนักเรียน/นักศึกษา ได้แก่วิธีการ
ซึ่งปรากฏในข้อ 1 ข้อ 7 ข้อ 12 ข้อ 15 และข้อ 19 ในแบบสอบถาม(ดูภาคผนวก) ปรากฏว่า
นักเรียน/นักศึกษาได้ตอบเกี่ยวกับตัวเองในข้อ "ตอบไม่ถูก" ครั้งนี้คือ ข้อ 1 มี 2.2
เปอร์เซ็นต์ ข้อ 7 มี 4.0 เปอร์เซ็นต์ ข้อ 12 มี 3.6 เปอร์เซ็นต์ ข้อ 15 มี
6.5 เปอร์เซ็นต์ และข้อ 19 มี 1.1 เปอร์เซ็นต์ สำหรับในข้อ 15 การที่มีผู้ตอบไม่ถูก
มีถึง 6.5 เปอร์เซ็นต์ อาจเป็นเพราะนักเรียน/นักศึกษาอาจไม่เข้าใจคำถามคือพอ สาเหตุ
ที่คะแนนลักษณะอำนาจนิยมเปลี่ยนไป เมื่อพิจารณาผู้ตอบในข้อ "ตอบไม่ถูก" (ซึ่งมี 21 คน)
ก็กล่าวเป็นเพราะเมื่อคำนวณคะแนนจากค่าคะแนนรวมของข้อความทั้งหมดโดยนับข้อที่ได้
คะแนน 0 ค่าย ใต้อาจทำให้ค่าคะแนนรวมลดลงและถูกจัดอยู่ในกลุ่มที่ต่ำกว่า ทั้ง ๆ ที่คำตอบ
ของนักเรียน/นักศึกษาเดาเป็น 47.62 เปอร์เซ็นต์มีลักษณะการตอบอย่างมีแบบแผน กล่าวคือ
ตอบในทางที่แสดงว่ามีลักษณะอำนาจนิยมสูงหรือค่อนข้างสูงทุกข้อ หรือลักษณะอำนาจนิยม
ค่อนข้างสูงกับสูงผสมกันไป โดยไม่มีคำตอบในทางตรงกันข้าม*

* แต่เมื่อพิจารณาคะแนนรวมแล้ว (ในบรรดาผู้ตอบในข้อตอบไม่ถูกหนึ่งข้อ
จำนวน 21 คน) ปรากฏว่า 33.33 เปอร์เซ็นต์มีลักษณะอำนาจนิยมค่อนข้างสูง
52.38 เปอร์เซ็นต์ มีลักษณะอำนาจนิยมปานกลาง และ 14.29 เปอร์เซ็นต์มีลักษณะอำนาจ
นิยมค่อนข้างต่ำ

ตารางที่ 4 แสดงลักษณะอำนาจนิยมของบิคารมารดา/ผู้ปกครอง ตามที่นักเรียน/
นักศึกษามองเห็น

ลักษณะอำนาจนิยมของ บิคารมารดา/ผู้ปกครอง	กลุ่มสูง	กลุ่มคอน ข้างสูง	กลุ่ม ปานกลาง	กลุ่มคอน ข้างต่ำ	กลุ่มต่ำ	รวม
จำนวนกลุ่มตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ	27	75	146	22	2	272*
	9.93	27.57	53.68	8.09	0.73	100

จากตารางที่ 4 จะเห็นว่า บิคารมารดา/ผู้ปกครองส่วนใหญ่ มีลักษณะอำนาจนิยม
ปานกลาง กล่าวคือมีถึง 53.68 เปอร์เซ็นต์ อย่างไรก็ตาม ผู้ที่มีลักษณะอำนาจนิยมคอนข้างสูง
และสูง ก็มีสัดส่วนที่สูงกว่าผู้ที่มีลักษณะอำนาจนิยมคอนข้างต่ำและต่ำมาก (37.50 เปอร์เซ็นต์
เปรียบเทียบกับ 8.82 เปอร์เซ็นต์) นอกจากนี้ เมื่อวิเคราะห์กลุ่มที่มีลักษณะอำนาจนิยม
ปานกลางให้ลึกลงไปอีกก็จะพบว่า 24.26 เปอร์เซ็นต์มีคะแนนคอนไปทางมีลักษณะอำนาจนิยม
คอนข้างสูง (มีคะแนนอยู่ระหว่าง 14-15 คะแนนหรือ 56-60 เปอร์เซ็นต์) 9.19 เปอร์เซ็นต์
มีคะแนนปานกลาง (มีคะแนน 13 คะแนนหรือ 52 เปอร์เซ็นต์) และ 19.85 เปอร์เซ็นต์
มีคะแนนคอนข้างไปทางมีลักษณะอำนาจนิยมคอนข้างต่ำ (มีคะแนน 11-12 คะแนนหรือ 44-48
เปอร์เซ็นต์) ซึ่งเป็นข้อมูลที่ช่วยให้การลงความเห็นว่าบิคารมารดา/ผู้ปกครองของผู้ตอบเป็น
ผู้ที่มีลักษณะอำนาจนิยมมีน้ำหนักมากยิ่งขึ้น

* ตัดกลุ่มตัวอย่างออกไป 6 คน จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 278 คน คงเหลือ
272 คน ทั้งนี้เพราะ 6 คนดังกล่าวไม่อาจวินิจฉัยได้ว่าอยู่ในกลุ่มใดจากข้อมูลในตารางที่ 4

และเมื่อไม่พิจารณาผู้ที่ตอบในช่อง "ตอบไม่ถูก" (ซึ่งมีค่าคะแนนเท่ากับ 0) จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาจะลดลงเหลือ 246 คน ก็ปรากฏว่า สัดส่วนของคะแนนลักษณะอำนาจนิยมจะเปลี่ยนไปดังนี้คือ ในกลุ่มปานกลางจะเปลี่ยนแปลงลดลงเล็กน้อยคือ เท่ากับ 53.25 เปอร์เซ็นต์ และในกลุ่มคอนชางสูงและสูงจะเพิ่มขึ้นเป็น 39.85 เปอร์เซ็นต์ ในขณะที่กลุ่มคอนชางต่ำและต่ำลดลงเหลือ 6.90 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งแสดงให้เห็นได้ชัดเจนยิ่งขึ้นว่าบิคามารคา/ผู้ปกครอง มีลักษณะอำนาจนิยมปานกลางคอนชางสูง

สำหรับข้อความที่ใช้วัดลักษณะอำนาจนิยมของบิคามารคา/ผู้ปกครอง ได้แกข้อความซึ่งปรากฏในข้อ 2 ข้อ 5 ข้อ 11 ข้อ 16 และข้อ 18 ในแบบสอบถาม ปรากฏว่านักเรียน/นักศึกษา ไม่สามารถตอบเกี่ยวกับบิคามารคา/ผู้ปกครองของตนเองได้ดังนี้คือ ข้อ 2 มี 1.8 เปอร์เซ็นต์ ข้อ 5 มี 2.9 เปอร์เซ็นต์ ข้อ 16 มี 3.6 เปอร์เซ็นต์ ข้อ 16 มี 2.9 เปอร์เซ็นต์ และข้อ 18 มี 4.0 เปอร์เซ็นต์ (คุณภาพแนว) การที่คะแนนลักษณะอำนาจนิยมเปลี่ยนไป เมื่อพิจารณาผู้ตอบในช่อง "ตอบไม่ถูก" (ซึ่งมี 26 คน) คงกล่าวเป็นเพราะเมื่อคำนวณคะแนนจากค่าคะแนนรวมของข้อความทั้งหมดโดยนับข้อที่ใดคะแนน 0 ด้วย ใดทำให้ค่าคะแนนรวมลดลง และถูกจัดอยู่ในกลุ่มที่ต่ำกว่า ทั้ง ๆ ที่คำตอบของนักเรียน/นักศึกษาเกี่ยวกับบิคามารคา/ผู้ปกครอง ถึง 30.77 เปอร์เซ็นต์ มีการตอบอย่างมีแบบแผน กล่าวคือ ตอบไปในทางที่แสดงว่ามีลักษณะอำนาจนิยมสูงหรือคอนชางสูงทุกข้อ หรือลักษณะอำนาจนิยมคอนชางสูงกับสูงผสมกันไป และมีลักษณะอำนาจนิยมต่ำหรือคอนชางต่ำทุกข้อหรือลักษณะอำนาจนิยมคอนชางต่ำกับต่ำผสมกันไป โดยไม่มีคำตอบในทางตรงกันข้าม*

* แต่ถาพิจารณาจากคะแนนรวมแล้ว ปรากฏว่า 15.38 เปอร์เซ็นต์ จัดอยู่ในพวกที่มีลักษณะอำนาจนิยมคอนชางสูงและสูง 57.69 เปอร์เซ็นต์จัดอยู่ในพวกปานกลาง และ 26.92 เปอร์เซ็นต์จัดอยู่ในพวกคอนชางต่ำและต่ำ

ตารางที่ 5 แสดงลักษณะอำนาจนิยมของครู/อาจารย์ในอดีตตามที่นักเรียน/นักศึกษา มองเห็น

ลักษณะอำนาจนิยมของ ครู/อาจารย์ในอดีต	กลุ่มสูง	กลุ่ม กลางสูง	กลุ่ม ปานกลาง	กลุ่ม กลางต่ำ	กลุ่มต่ำ	รวม
จำนวนกลุ่มตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ	44 15.94	67 24.28	138 50.00	27 9.78	0 0.00	276 * 100

จากตารางที่ 5 จะเห็นว่าครู/อาจารย์ในอดีตมีลักษณะอำนาจนิยมปานกลาง ถึง 50.00 เปอร์เซ็นต์ และมีลักษณะอำนาจนิยมค่อนข้างสูงและสูง มากกว่าค่อนข้างต่ำ และต่ำอย่างเห็นได้ชัด (40.22 เปอร์เซ็นต์ เปรียบเทียบกับ 9.78 เปอร์เซ็นต์) ยิ่งเมื่อ ได้วิเคราะห์กลุ่มที่มีลักษณะอำนาจนิยมปานกลางให้ลดลงไปอีกก็จะทำให้เห็นได้ชัดยิ่งขึ้น กล่าวคือ 29.71 เปอร์เซ็นต์มีคะแนนค่อนข้างสูง (มีคะแนน อยู่ระหว่าง 18-21 คะแนน หรือ 51.42 - 60.00 เปอร์เซ็นต์) และ 20.29 เปอร์เซ็นต์ มีคะแนนค่อนข้างต่ำ (มีคะแนนอยู่ระหว่าง 14-17 คะแนน หรือ 40-48.57 เปอร์เซ็นต์) ซึ่งเป็นข้อมูลที่ช่วยให้ลงความเห็นว่าครู/อาจารย์ในอดีตของผู้ตอบแบบมีลักษณะอำนาจนิยมปานกลางค่อนข้างสูง มีน้ำหนักมากยิ่งขึ้น

* คัดกลุ่มตัวอย่างออกไป 2 คน จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 278 คน คงเหลือ 276 คน ทั้งนี้เพราะ 6 คนดังกล่าว ไม่อาจวินิจฉัยได้ว่าอยู่ในกลุ่มใดจากข้อมูลในตารางที่ 5

และไม่มีการพิจารณาผู้ที่ตอบในช่อง "ตอบไม่ถูก" (ซึ่งมีค่าคะแนนเท่ากับ 0) จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาจะลดลงเหลือ 244 คน และปรากฏว่าสัดส่วนของผู้มีลักษณะอำนาจนิยมในกลุ่มกลางเกือบเหมือนเดิม และเปลี่ยนไปในลักษณะที่กลุ่มคอนข้างสูงและสูงเพิ่มขึ้นเป็น 43.44 เปอร์เซ็นต์ ในขณะที่กลุ่มคอนข้างต่ำและต่ำลดลงเหลือเพียง 7.0 เปอร์เซ็นต์ และไม่ปรากฏว่าผู้ที่ตอบไม่ถูกขอเคียวอยู่ในกลุ่มค่าเลย ผลของการวิเคราะห์เพิ่มเติมนี้เป็นเครื่องยืนยันว่า ครู/อาจารย์ในอดีตมีลักษณะอำนาจนิยมปานกลางคอนไปทางสูง

สำหรับข้อความที่ใช้วัดลักษณะอำนาจนิยมของครู/อาจารย์ในอดีต ได้แกข้อความซึ่งปรากฏในข้อ 3 ข้อ 6 ข้อ 8 ข้อ 10 ข้อ 13 ข้อ 17 และข้อ 20 ในแบบสอบถาม (ดูภาคผนวก) ปรากฏว่านักเรียน/นักศึกษา ได้ตอบเกี่ยวกับครู/อาจารย์ในอดีตของตนเองในช่อง "ตอบไม่ถูก" ดังนี้คือ ข้อ 3 มี 1.4 เปอร์เซ็นต์ ข้อ 6 มี 1.1 เปอร์เซ็นต์ ข้อ 10 มี 0.4 เปอร์เซ็นต์ ข้อ 13 มี 1.1 เปอร์เซ็นต์ ข้อ 17 มี 1.8 เปอร์เซ็นต์ และข้อ 20 มี 9.4 เปอร์เซ็นต์ สำหรับในข้อ 20 การที่มีผู้ตอบในช่อง "ตอบไม่ถูก" มากถึง 9.4 เปอร์เซ็นต์ อาจเป็นเพราะว่าครู/อาจารย์ในอดีตไม่เคยพูดถึงเรื่องนั้นกับนักเรียน/นักศึกษา

อนึ่ง เมื่อนำเอาคะแนนของผู้ที่ตอบในช่อง "ตอบไม่ถูก" ทั้งหมดมาพิจารณาประกอบด้วย (จากจำนวน 32 คน) ก็ปรากฏว่า 53.13 เปอร์เซ็นต์ มีการตอบอย่างมีแบบแผนไปในทางสูง กลาง ต่ำ โดยไม่มีคำตอบในทางตรงกันข้าม*

* แต่ถ้าวัดพิจารณาจากคะแนนรวมแล้ว ปรากฏว่า 15.62 เปอร์เซ็นต์ มีลักษณะอำนาจนิยมคอนข้างสูง 15.62 เปอร์เซ็นต์ มีลักษณะอำนาจนิยมปานกลางคอนไปทางสูง 34.38 เปอร์เซ็นต์ มีลักษณะอำนาจนิยมปานกลางคอนไปทางต่ำ และ 34.38 เปอร์เซ็นต์ มีลักษณะอำนาจนิยมคอนข้างต่ำและต่ำ

ตารางที่ 6 แสดงลักษณะอำนาจนิยมของครู/อาจารย์ในปัจจุบัน ตามที่นักเรียน/นักศึกษา มองเห็น

ลักษณะอำนาจนิยมของครู/อาจารย์ในปัจจุบัน	กลุ่มสูง	กลุ่มกลาง ข้างสูง	กลุ่ม ปานกลาง	กลุ่ม กลาง ข้างต่ำ	กลุ่มต่ำ	รวม
จำนวนกลุ่มตัวอย่าง	17	34	180	42	3	276 *
คิดเป็นร้อยละ	6.16	12.32	65.22	15.22	1.09	100

จากตารางที่ 6 จะเห็นว่าครู/อาจารย์ในปัจจุบันส่วนใหญ่มีลักษณะอำนาจนิยมปานกลาง กล่าวคือ มีถึง 65.22 เปอร์เซ็นต์ และพวกที่มีลักษณะอำนาจนิยมค่อนข้างสูงและสูงไม่แตกต่างกันมากนักกับพวกที่มีลักษณะอำนาจนิยมค่อนข้างต่ำและต่ำ (18.48 เปอร์เซ็นต์) เปรียบเทียบกับ 16.31 เปอร์เซ็นต์) และเมื่อพิจารณาพวกที่มีลักษณะอำนาจนิยมปานกลางปรากฏว่า 32.25 เปอร์เซ็นต์ มีลักษณะอำนาจนิยมปานกลางค่อนข้างสูง (มีคะแนนอยู่ระหว่าง 18-21 คะแนนหรือ 51.42 - 60.00 เปอร์เซ็นต์) และ 32.97 เปอร์เซ็นต์ มีลักษณะอำนาจนิยมปานกลางค่อนข้างต่ำ (มีคะแนนอยู่ระหว่าง 14-17 คะแนนหรือ 40.00-48.57 เปอร์เซ็นต์) จึงอาจกล่าวได้ว่า แนวโน้มแห่งลักษณะอำนาจนิยมของครู/อาจารย์ในปัจจุบันลดลงหรือกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือครู/อาจารย์ในปัจจุบันมีลักษณะเป็นประชาธิปไตยมากขึ้น

จำนวนกลุ่มตัวอย่าง	17	34	180	42	3	276
คิดเป็นร้อยละ	6.16	12.32	65.22	15.22	1.09	100

* ตักกลุ่มตัวอย่างออกไป 2 คน จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 278 คน คงเหลือ 276 คน ทั้งนี้เพราะ 2 คนดังกล่าวไม่อาจวินิจฉัยได้ว่าอยู่ในกลุ่มใดจากข้อมูลในตารางที่ 6

และเมื่อไม่พิจารณาผู้ที่ตอบในช่อง "ตอบไม่ถูก" (ซึ่งมีค่าคะแนนเท่ากับ 0) จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาจะลดลงลงเหลือ 244 คน ปรากฏว่าสัดส่วนของผู้ที่มีลักษณะอำนาจนิยมจะเปลี่ยนแปลงไปเล็กน้อย กล่าวคือ เปอร์เซนต์ลักษณะอำนาจนิยมในกลุ่มคอนข้างสูงและสูง และกลุ่มปานกลางเพิ่มขึ้นเป็น 19.67 และ 67.62 เปอร์เซนต์ตามลำดับ ในขณะที่เปอร์เซนต์ในกลุ่มคอนข้างต่ำและต่ำลดลงเหลือ 12.70 เปอร์เซนต์ เพื่อพิจารณาคำถามนี้ก็จะลงความเห็นได้เหมือนเดิมว่าครู/อาจารย์ส่วนใหญ่มีลักษณะอำนาจนิยมปานกลาง

สำหรับข้อความที่ใช้วัดลักษณะอำนาจนิยมของครู/อาจารย์ในปัจจุบัน ได้แกข้อความซึ่งปรากฏในข้อ 3 ข้อ 6 ข้อ 8 ข้อ 10 ข้อ 13 ข้อ 17 และข้อ 20 ในแบบสอบถาม* (ดูภาคผนวก) ปรากฏว่านักเรียน/นักศึกษาตอบเกี่ยวกับครู/อาจารย์ในปัจจุบันของตนเองในช่อง "ตอบไม่ถูก" ทั้งนี้คือ ข้อ 3 มี 0.7 เปอร์เซนต์ ข้อ 6 มี 1.1 เปอร์เซนต์ ข้อ 8 มี 0.7 เปอร์เซนต์ ข้อ 10 มี 1.8 เปอร์เซนต์ ข้อ 13 มี 1.1 เปอร์เซนต์ ข้อ 17 มี 1.4 เปอร์เซนต์ และข้อ 20 มี 9.4 เปอร์เซนต์ สำหรับข้อ 20 การที่มีผู้ที่ตอบในช่อง "ตอบไม่ถูก" มากถึง 9.4 เปอร์เซนต์ อาจเป็นเพราะครู/อาจารย์ในปัจจุบันไม่เคยพูดถึงเรื่องนั้นกับนักเรียน/นักศึกษา อนึ่งเมื่อนำเอาคะแนนของผู้ที่ตอบในช่อง "ตอบไม่ถูก" ทั้งหมดมาพิจารณาประกอบด้วย (จากจำนวน 32 คน) ปรากฏว่า 31.25 เปอร์เซนต์ มีลักษณะคำตอบอย่างมีแบบแผน**

* คำถามเกี่ยวกับครู/อาจารย์ในปัจจุบันเป็นคำถามเดียวกันกับคำถามที่ให้นักเรียน/นักศึกษาตอบเกี่ยวกับครู/อาจารย์ในอดีต

** แต่เมื่อพิจารณาจากคะแนนรวมแล้ว ปรากฏว่า 9.37 เปอร์เซนต์ มีลักษณะอำนาจนิยมคอนข้างสูงและสูง 21.88 เปอร์เซนต์ มีลักษณะอำนาจนิยมปานกลางคอนไปทางสูง 28.13 เปอร์เซนต์มีลักษณะอำนาจนิยมปานกลางคอนไปทางต่ำ และ 40.62 เปอร์เซนต์มีลักษณะอำนาจนิยมคอนข้างต่ำและต่ำ

ตารางที่ 7 แสดงลักษณะอำนาจนิยมในกลุ่มเพื่อนสนิทที่นักเรียน/นักศึกษา มองเห็น

ลักษณะอำนาจนิยม ของเพื่อนสนิท	กลุ่มสูง	กลุ่มคอน ข้างสูง	กลุ่ม ปานกลาง	กลุ่มคอน ข้างต่ำ	กลุ่มต่ำ	รวม
จำนวนกลุ่มตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ	9 3.27	33 12.00	140 50.91	64 23.27	29 10.55	275* 100

จากตารางที่ 7 จะเห็นว่า เพื่อนสนิทส่วนใหญ่มีลักษณะอำนาจนิยมปานกลาง กล่าวคือมีถึง 50.91 เปอร์เซ็นต์ และพวกที่มีลักษณะอำนาจนิยมคอนข้างต่ำและต่ำมีสัดส่วนมากกว่าพวกที่มีลักษณะอำนาจนิยมคอนข้างสูงและสูงอย่างเห็นได้ชัด (33.82 เปอร์เซ็นต์) เปรียบเทียบกับ 15.27 เปอร์เซ็นต์ และเมื่อวิเคราะห์พวกที่มีลักษณะอำนาจนิยมปานกลาง ให้ลดลงไปพบว่า 17.09 เปอร์เซ็นต์ มีลักษณะอำนาจนิยมปานกลางคอนไปทางสูง (มีคะแนน 9 คะแนนหรือ 60 เปอร์เซ็นต์) 21.09 เปอร์เซ็นต์มีลักษณะอำนาจนิยมปานกลาง (มีคะแนน 8 คะแนนหรือ 53.33 เปอร์เซ็นต์) และ 12.73 เปอร์เซ็นต์ มีลักษณะอำนาจนิยมปานกลาง คอนไปทางต่ำ (มีคะแนน 7 คะแนนหรือ 46.67 เปอร์เซ็นต์) จึงอาจกล่าวได้ว่ากลุ่มเพื่อนสนิท ของผู้ตอบมีลักษณะอำนาจนิยมปานกลางคอนข้างต่ำ

อย่างไรก็ดี เมื่อไม่พิจารณาผู้ที่ตอบในช่อง "ตอบไม่ถูก" (ซึ่งมีค่าคะแนนเท่ากับ 0) จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาจะลดลงเหลือ 252 คน ปรากฏว่าสัดส่วนของผู้ที่มี ลักษณะอำนาจนิยมปานกลางจะสูงขึ้นเป็น 54.00 เปอร์เซ็นต์ ในกลุ่มคอนข้างสูงและสูง เพิ่มขึ้นเล็กน้อยคือเป็น 16.70 เปอร์เซ็นต์ สำหรับในกลุ่มคอนข้างต่ำและต่ำลดลงเหลือ 29.30 เปอร์เซ็นต์ เมื่อพิจารณาด้านนี้อาจกล่าวได้ว่าเพื่อนสนิทมีลักษณะอำนาจนิยมปานกลาง คอนไปทางคอนข้างต่ำ

* ตักกลุ่มตัวอย่างออกไป 3 คน จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 278 คน คงเหลือ 275 คน ทั้งนี้เพราะ 3 คนดังกล่าวไม่อาจวินิจฉัยได้ว่าอยู่ในกลุ่มใดตามข้อมูลใน ตารางที่ 7

สำหรับข้อความที่ใช้วัดลักษณะอำนาจนิยมใก้แก่ข้อความซึ่งปรากฏในข้อ 4 ข้อ 9 และข้อ 14 ในแบบสอบถาม (ดูภาคผนวก) ปรากฏว่านักเรียน/นักศึกษาได้ตอบเกี่ยวกับเพื่อนสนิทของตนเองในช่องตอบไม่ถูกคั้งนี้คือ ข้อ 4 มี 4.0 เปอร์เซนต์ ข้อ 9 มี 5.0 เปอร์เซนต์ และข้อ 14 มี 9.0 เปอร์เซนต์ สำหรับข้อ 9 และข้อ 14 มีผู้ตอบไม่ถูกถึง 5.0 และ 5.0 เปอร์เซนต์อาจเป็นเพราะเพื่อนสนิทของเขาไม่เคยพูดหรือแสดงออกในลักษณะเช่นนั้นก็เป็นได้

อนึ่งเมื่อนำเอาคะแนนของผู้ที่ตอบในช่อง "ตอบไม่ถูก" มาพิจารณาประกอบด้วย (จากจำนวน 23 คน) ปรากฏว่า 69.56 เปอร์เซนต์ มีลักษณะการตอบอย่างมีแบบแผน*

การที่นักเรียน/นักศึกษาตอบเกี่ยวกับตัวเองในลักษณะที่ส่วนใหญ่มีลักษณะอำนาจนิยมค่อนข้างสูงในขณะที่ตอบเกี่ยวกับเพื่อนสนิทว่ามีลักษณะอำนาจนิยมปานกลางค่อนข้างต่ำ อาจเนื่องมาจากสาเหตุ 2 ประการคือ ประการแรก อาจเป็นเพราะผลของการทดสอบ (Pre-test) ครองมีวัดลักษณะอำนาจนิยมในกลุ่มเพื่อนสนิทนั้น คัดเลือกข้อความมาได้เพียง 3 ข้อเท่านั้น และมีมิติที่แตกต่างกันด้วย (ดูในบทที่ 2) เมื่อนักเรียน/นักศึกษาตอบเกี่ยวกับตัวเองและเพื่อนสนิทด้วยการใช้มิติ (Dimension) ที่ไม่เท่ากันและแตกต่างกัน โดยเฉพาะเมื่อข้อความที่วัดกลุ่มเพื่อนสนิทมีมิติการวัดน้อยกว่าที่นักเรียน/นักศึกษาตอบเกี่ยวกับตัวเอง (ข้อความที่วัดลักษณะอำนาจนิยมของนักเรียน/นักศึกษามี 5 ข้อ ส่วนข้อความที่วัดเพื่อนสนิทโดยให้นักเรียน/นักศึกษาตอบเกี่ยวกับเพื่อนสนิทของเขามี 3 ข้อ) การจะเพิ่มข้อความตามใจชอบเป็นสิ่งที่ไม่อาจกระทำได้ ทั้งนี้เพราะผลของการทดสอบเป็นอย่างนั้น จึงอาจทำให้การตอบของนักเรียน/นักศึกษาเกี่ยวกับเพื่อนสนิทมีความน่าเชื่อถือได้น้อยกว่าการที่นักเรียน/นักศึกษาตอบเกี่ยวกับตัวเอง ส่วนอีกประการหนึ่งก็คือ นักเรียน/นักศึกษาไม่จำเป็นต้องมีเพื่อนสนิทที่มีลักษณะอำนาจนิยมเหมือนกับตนเองเสมอไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งกรณีที่มีวัดลักษณะอำนาจนิยมของเพื่อนสนิท

* แต่เมื่อพิจารณาจากคะแนนรวมแล้ว ปรากฏว่า 17.39 เปอร์เซนต์ มีลักษณะอำนาจนิยมปานกลาง 34.78 เปอร์เซนต์ มีลักษณะอำนาจนิยมค่อนข้างต่ำ และ 47.83 เปอร์เซนต์ มีลักษณะอำนาจนิยมต่ำ ไม่ปรากฏผู้ที่มีลักษณะอำนาจนิยมค่อนข้างสูงและสูงเลย

มีข้อความที่ยังไม่ได้บอกนี้เสียใจค่อนข้างเห็นได้ชัด นอกจากนั้นยังมีข้อที่น่าสังเกต
 ว่าข้อความอย่างเดียวกันที่ใช้ในการทดสอบ (Pre-test) เครื่องมือวัด ปรากฏว่า มีค่า
 อำนาจการจำแนก (D.F.) แตกต่างกันมากสำหรับการตอบเกี่ยวกับตัวเองและคำตอบ
 เกี่ยวกับเพื่อนสนิท เพราะฉะนั้นจึงไม่อาจที่จะใช้เครื่องมือที่มีข้อความอย่างเดียวกันวัด
 ทั้งสองแบบได้ เพื่อผู้รู้หรือย่นย่อในเรื่องนี้โดยตรง ในการวิจัยครั้งต่อไปน่าจะมีการวัด
 จากเพื่อนสนิทของผู้ตอบโดยตรง แคตตองระวังโดยไม่ให้มีการระบุชื่อในลักษณะที่จะทำให้
 เพื่อนของเขาไม่เต็มใจตอบ หรือไม่ให้ความร่วมมืออย่างเพียงพอ (ละเมิดหลักในเรื่อง

Confidentiality)

มีความพึงพอใจกับวิธีวิจัยครั้งนี้ค่อนข้างเห็นได้ชัด นอกจากนั้นยังมีข้อที่น่าสังเกต
 ว่าข้อความอย่างเดียวกันที่ใช้ในการทดสอบ (Pre-test) เครื่องมือวัด ปรากฏว่า มีค่า
 อำนาจการจำแนก (D.F.) แตกต่างกันมากสำหรับการตอบเกี่ยวกับตัวเองและคำตอบ
 เกี่ยวกับเพื่อนสนิท เพราะฉะนั้นจึงไม่อาจที่จะใช้เครื่องมือที่มีข้อความอย่างเดียวกันวัด
 ทั้งสองแบบได้ เพื่อผู้รู้หรือย่นย่อในเรื่องนี้โดยตรง ในการวิจัยครั้งต่อไปน่าจะมีการวัด
 จากเพื่อนสนิทของผู้ตอบโดยตรง แคตตองระวังโดยไม่ให้มีการระบุชื่อในลักษณะที่จะทำให้
 เพื่อนของเขาไม่เต็มใจตอบ หรือไม่ให้ความร่วมมืออย่างเพียงพอ (ละเมิดหลักในเรื่อง
 Confidentiality)

ตอนที่ 2 เป็นการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของลักษณะอำนาจนิยมระหว่างบิกามารคา/ผู้ปกครองกับบุตร ครู/อาจารย์ในอดีตกับนักเรียน/นักศึกษา ครู/อาจารย์ในปัจจุบันกับนักเรียน/นักศึกษา และเพื่อนสนิทกับนักเรียน/นักศึกษา สำหรับความสัมพันธ์ของลักษณะอำนาจนิยมระหว่างบิกามารคา/ผู้ปกครองกับบุตร ปรากฏอยู่ในตารางที่ 8 ข้างล่างนี้

ตารางที่ 8 แสดงความสัมพันธ์ของลักษณะอำนาจนิยมระหว่างบิกามารคา/ผู้ปกครองกับบุตร (นักเรียน/นักศึกษา)

บิกามารคา \ บุตร	กลุ่มสูง	กลุ่มคอน ข้างสูง	กลุ่ม ปานกลาง	กลุ่มคอน ข้างต่ำ	กลุ่มต่ำ	รวม
กลุ่มสูง	21 7.6	5 1.8	0 0.0	1 0.4	0 0.0	27 9.7
กลุ่มคอนข้างสูง	27 9.7	23 8.3	23 8.3	2 0.7	0 0.0	75 27.0
กลุ่มปานกลาง	35 12.6	44 15.8	56 20.1	7 2.5	4 1.4	146 52.5
กลุ่มคอนข้างต่ำ	5 1.8	10 3.6	7 2.5	1 0.4	1 0.4	24 8.6
กลุ่มต่ำ	0 0.0	2 0.7	3 1.1	0 0.0	1 0.4	6 2.2
รวม	88 31.7	84 30.2	89 32.0	11 4.0	6 2.1	278* 100

Gamma เท่ากับ .36807

* ในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ในครั้งนี้ ได้ใช้กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดคือ 278 คน แม้จะมีผู้ไม่ตอบ 1 ข้อหรือมากกว่า 1 ข้ออยู่หลายคน แต่ก็ได้ตัดทิ้งไป เพราะคำตอบในแบบสอบถามส่วนที่เหลือสมบูรณ์ นอกจากนี้เมื่อพิจารณานักเรียน/นักศึกษาที่ตอบครบทุกข้อคือ 267 คน กลุ่มบิกามารคา/ผู้ปกครองก็จะลดลงไปด้วยเหลือ 267 คนเช่นเดียวกัน แต่ไม่ได้ทำให้ค่า Gamma เปลี่ยนแปลงไปอย่างสำคัญและก็สามารถทำให้ลงความเห็นได้เช่นเดิมว่าความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะอำนาจนิยมของทั้งสองฝ่ายเป็นความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง

จากตารางที่ 8 ค่าGamma เท่ากับ 0.5607 แสดงให้เห็นว่าลักษณะอำนาจนิยมของนิคามารคา/ผู้ปกครองกับลักษณะอำนาจนิยมของบุตรมีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ ถ้านิคามารคา/ผู้ปกครองมีลักษณะอำนาจนิยม บุตรก็มักจะมีลักษณะอำนาจนิยมไปด้วย

เมื่อพิจารณารายละเอียดในตารางที่พบกรณีพิวติ (Deviant Case) อยู่จำนวนหนึ่ง (ประมาณ 7 เปอร์เซ็นต์) กล่าวคือกรณีนิคามารคา/ผู้ปกครองมีลักษณะอำนาจนิยมก่อนข้างคำหรือคำ แต่บุตรกลับมีลักษณะอำนาจนิยมค่อนข้างสูงหรือสูงหรือเป็นไปได้ในทางกลับกัน การที่มีกรณีดังกล่าวเกิดขึ้นอาจจะเป็นเพราะ (ก) นักเรียน/นักศึกษาบริบูรณ์หรือมองเห็นลักษณะอำนาจนิยมของนิคามารคา/ผู้ปกครองได้ไม่ถ้อยแท้ (ข) นักเรียน/นักศึกษาไม่ได้มีครอบครัวเป็นกลุ่มอ้างอิง แต่ไปมีกลุ่มอื่นเช่น เพื่อนสนิทเป็นกลุ่มอ้างอิง หรือมีครู/อาจารย์เป็นกลุ่มอ้างอิง และ (ค) นักเรียน/นักศึกษาอาจจะกลมเกี่ยวกับนิคามารคาทั้ง ๆ ที่ตนอยู่ภายใต้การอบรมเลี้ยงดูของผู้ปกครอง ดังนั้นจึงได้ทำการตรวจสอบข้อมูลดิบ เพื่อที่จะเป็นไปอย่างที่ดีขึ้นฐานไว้ใน 2 ข้อหลังหรือไม่ ผลปรากฏว่า ในบรรดาผู้ตอบที่มีลักษณะเบี่ยงเบนดังกล่าวจำนวน 20 คนมีเพียง 3 คนเท่านั้นที่มีเพื่อนสนิทเป็นกลุ่มอ้างอิง แต่เพื่อนสนิทไม่ได้มีลักษณะอำนาจนิยมสูงเหมือนผู้ตอบ และก็ไม่มีการตอบว่าครู/อาจารย์เป็นกลุ่มอ้างอิงเลย ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่าไม่เป็นที่ไปตามข้อสันนิษฐานข้อ(ข) นอกจากนี้ยังพบด้วยว่า 8 ใน 20 คนไม่ได้ยึดถือใครเป็นกลุ่มอ้างอิงเลย และที่เหลืออีก 9 คนกลับตอบว่านิคามารคา/ผู้ปกครองเป็นกลุ่มอ้างอิง ซึ่งคำตอบเหล่านี้ทำให้เกิดความงงในความถูกต้อง 6 ใน 8 คนมีลักษณะอำนาจนิยมสูงโดยอย่างไรในเมื่อไม่มีใครเป็นกลุ่มอ้างอิง และอีก 2 คนที่มีลักษณะอำนาจนิยมต่ำก็เช่นเดียวกัน และที่น่างงมากที่สุดก็คือ เมื่อมีครอบครัวเป็นกลุ่มอ้างอิงแล้วทำไมพวกเขาจึงมีลักษณะอำนาจนิยมไปในทางตรงกันข้าม เมื่อผลของการตรวจสอบไม่ได้เป็นไปตามข้อสันนิษฐานข้อ(ข) ผู้วิจัยจึงได้ตรวจสอบต่อไปว่า ความไม่สอดคล้องในคำตอบระหว่างลักษณะอำนาจนิยมของผู้ตอบกับลักษณะอำนาจนิยมของนิคามารคาหรือผู้ปกครองเกิดขึ้นจากข้อสันนิษฐานข้อ(ค)หรือไม่ ผลปรากฏว่ามีเพียง 3 คนเท่านั้นที่บุคคลอื่นที่มีนิคามารคาเป็นผู้อบรมเลี้ยงดู สรุปว่าความงงไม่สามารถจะอธิบายได้ว่าความไม่สอดคล้องที่เกิดขึ้นจำนวน 20 รายมีสาเหตุมาจากอะไรนอกเหนือไปจากข้อผิดพลาดหรือข้อบกพร่องในเรื่องการรับรู้ในเรื่องอำนาจนิยมของผู้ใหญ่ตามที่ข้อสันนิษฐานไว้ในข้อ(ก)

ตารางที่ 9 แสดงความสัมพันธ์ของลักษณะอำนาจนิยมระหว่างครู/อาจารย์ในอดีต
กับนักเรียน/นักศึกษา

นักเรียน/นักศึกษา ครู/อาจารย์ในอดีต	กลุ่มสูง	กลุ่มคอน ข้างสูง	กลุ่ม ปานกลาง	กลุ่มคอน ข้างต่ำ	กลุ่มต่ำ	รวม
กลุ่มสูง	14 5.0	13 4.7	12 4.3	4 1.4	1 0.4	44 15.8
กลุ่มคอน ข้างสูง	17 6.1	24 8.6	24 8.6	2 0.7	0 0.0	67 24.1
กลุ่มปานกลาง	48 17.3	43 15.5	42 15.1	3 1.1	2 0.7	138 49.6
กลุ่มคอน ข้างต่ำ	9 3.2	4 1.4	10 3.6	2 0.7	3 1.1	28 10.1
กลุ่มต่ำ	0 0.0	0 0.0	1 0.4	0 0.0	0 0.0	1 0.4
รวม	88 31.7	84 30.2	89 32.0	11 4.0	6 2.1	278 100

Gamma เท่ากับ 0.00077 อนึ่งการที่จะทราบว่าค่าของ Gamma จะแสดงความสัมพันธ์
ระหว่างตัวแปรในระดับใดนั้น ปรากฏอยู่ในผลงานของ เจมส์ เอ เควิส (James A. Davis)¹

¹ James A Davis, Elementary Survey Analysis, (Englewood

Cliffs : Prentice-Hall, 1971), pp, 72-76.

จากตารางที่ 9 ค่า Gamma เท่ากับ 0.00077 แสดงว่าไม่มีความสัมพันธ์
 ของลักษณะอำนาจนิยมระหว่างครู/อาจารย์ในอิตาลีกับนักเรียน/นักศึกษา กล่าวคือ สัดส่วน
 ของความสัมพันธ์สอดคล้องกันระหว่างลักษณะอำนาจนิยมของครู/อาจารย์ในอิตาลีกับ
 นักเรียน/นักศึกษามีอยู่เพียง 29.4 เปอร์เซ็นต์เท่านั้น ซึ่งถ้าจะแปลความหมายของค่า
 Gamma โดยตรงแล้ว ก็คงจะต้องกล่าวว่ ครู/อาจารย์ในอิตาลีไม่ได้มีอิทธิพลเหนือ
 นักเรียน/นักศึกษาในลักษณะอำนาจนิยม

เมื่อพิจารณารายละเอียดจากตารางจะพบว่ามีการที่ผิดปกติ (Deviant Case)
 กล่าวคือ เป็นกรณีที่มีคะแนนลักษณะอำนาจนิยมไม่สอดคล้องกันอย่างแจ่มชัดระหว่างครู/อาจารย์
 ในอิตาลีกับนักเรียน/นักศึกษา คือมี 13 คนที่ครู/อาจารย์ในอิตาลีมีลักษณะอำนาจนิยมค่อนข้างต่ำ
 แต่นักเรียน/นักศึกษามีลักษณะอำนาจนิยมค่อนข้างสูงและสูง และมี 7 คนที่มีลักษณะเป็นไปใน
 ทางกลับกัน การที่มีกรณีดังกล่าวเกิดขึ้นอาจเป็นเพราะนักเรียน/นักศึกษาไม่ได้มีครู/อาจารย์
 ในอิตาลีในกลุ่มอ้างอิง แต่ไปมีกลุ่มอื่น เช่น เพื่อนสนิทเป็นกลุ่มอ้างอิงหรือมีบิดามารดา/
 ผู้ปกครองเป็นกลุ่มอ้างอิง ดังนั้น จึงได้ทำการตรวจสอบข้อมูลดิบ เพื่อดูว่าจะเป็นไปได้ไปอย่าง
 ที่สันนิษฐานไว้หรือไม่ ผลปรากฏว่า ในบรรดาผู้ตอบซึ่งมีลักษณะเบี่ยงเบนดังกล่าวจำนวน
 20 คน พบว่า 5 คนไม่ได้ยึดถือใครเป็นกลุ่มอ้างอิง 3 คนมีเพื่อนสนิทเป็นกลุ่มอ้างอิง และ
 12 คนมีบิดามารดา/ผู้ปกครองเป็นกลุ่มอ้างอิงแต่ก็มีลักษณะอำนาจนิยมเหมือนกลุ่มอ้างอิง
 เพียงคนเดียว ดังนั้นจึงไม่อาจกล่าวได้ว่าข้อมูลดังกล่าวเป็นการยืนยันข้อสันนิษฐานข้างต้น
 มีข้อสงสัยเกตุว่า ในบรรดาเด็กนักเรียน/นักศึกษาที่มีลักษณะอำนาจนิยมไม่สูงจะสอดคล้องกับ
 ครู/อาจารย์ในอิตาลีจำนวน 176 คนนั้น ปรากฏว่ามีเพียง 42 คนที่มีลักษณะอำนาจนิยม
 สอดคล้องกับครู/อาจารย์ในปัจจุบันซึ่งข้อมูลอันนี้ช่วยให้เกิดความสงสัยเกี่ยวกับความไม่
 สอดคล้องดังกล่าวให้หมดไปได้ ดังนั้นจึงเหลือเพียงข้อสันนิษฐานที่ว่า ความไม่สอดคล้อง
 ดังกล่าวเกิดขึ้นจากความไม่แม่นยำในการรับรู้ของนักเรียน/นักศึกษาที่เกี่ยวข้องกับลักษณะอำนาจ
 นิยมของครู/อาจารย์ในอิตาลี

ตารางที่ 10 แสดงความสัมพันธ์ของลักษณะอำนาจนิยมระหว่างครู/อาจารย์
ในปัจจุบันกับนักเรียน/นักศึกษา

นักเรียน/นักศึกษา ครู/อาจารย์ในปัจจุบัน	กลุ่มสูง	กลุ่มค่อนข้างสูง	กลุ่มปานกลาง	กลุ่มค่อนข้างต่ำ	กลุ่มต่ำ	รวม
กลุ่มสูง	8 2.9	2 0.7	5 1.8	1 0.4	1 0.4	17 6.1
กลุ่มค่อนข้างสูง	12 4.3	15 5.4	6 2.2	1 0.4	0 0.0	34 12.2
กลุ่มปานกลาง	57 20.5	53 19.1	62 22.3	6 2.2	2 0.7	180 64.7
กลุ่มค่อนข้างต่ำ	11 4.0	12 4.3	14 5.0	3 1.1	3 1.1	43 15.5
กลุ่มต่ำ	0 0.0	2 0.7	2 0.7	0 0.0	0 0.0	4 1.4
รวม	88 31.7	84 30.2	89 32.0	11 4.0	6 2.1	278 100

Gamma เท่ากับ 0.10531

ค่า Gamma เท่ากับ 0.10531 แสดงให้เห็นว่าความสัมพันธ์ระหว่างคะแนน
ลักษณะอำนาจนิยมของครู/อาจารย์ในปัจจุบันกับของนักเรียน/นักศึกษามีเพียงเล็กน้อย กล่าวคือ
ถ้าครู/อาจารย์มีลักษณะอำนาจนิยมแล้วนักเรียน/นักศึกษาก็ไม่แน่ว่าจะมีลักษณะอำนาจนิยมด้วย*

กลุ่มปานกลาง

* สัดส่วนของความสัมพันธ์ที่สอดคล้องกันระหว่างลักษณะอำนาจนิยมของครู/อาจารย์
ในปัจจุบันกับนักเรียน/นักศึกษามีเพียง 31.7 เปอร์เซ็นต์

เมื่อพิจารณารายละเอียดในตาราง ปรากฏว่ามีกรณีผิดปกติ (Deviant Case) อยู่ 20 ราย กล่าวคือ เป็นกรณีที่ครู/อาจารย์ในปัจจุบันมีลักษณะอำนาจนิยมค่อนข้างต่ำหรือต่ำ แต่ที่นักเรียน/นักศึกษากลับมีลักษณะอำนาจนิยมค่อนข้างสูงและสูง หรือเป็นไปในทางกลับกัน อย่างแรงชัด การที่มีกรณีดังกล่าวเกิดขึ้นอาจเป็นเพราะนักเรียน/นักศึกษา ไม่ได้มีครู/อาจารย์ในปัจจุบันเป็นกลุ่มอ้างอิง แต่ไปมีกลุ่มอื่น เช่น ครู/อาจารย์ในอดีต บิดามารดา/ผู้ปกครอง หรือเพื่อนสนิทเป็นกลุ่มอ้างอิง ดังนั้นจึงได้ทำการตรวจสอบข้อมูลดิบ เพื่อดูว่า จะเป็นไปอย่างที่สันนิษฐานไว้หรือไม่ ผลปรากฏว่าในบรรดาผู้ตอบที่มีลักษณะดังกล่าวจำนวน 20 คน พบว่า 2 คนมีครู/อาจารย์ในอดีตเป็นกลุ่มอ้างอิง 20 คนมีบิดามารดา/ผู้ปกครอง เป็นกลุ่มอ้างอิง 3 คนมีเพื่อนสนิทเป็นกลุ่มอ้างอิง และ 3 คนไม่มีคือใครเป็นกลุ่มอ้างอิง แต่ในบรรดาผู้ที่ยึดถือกลุ่มอ้างอิงต่าง ๆ ข้างต้นมีเพียง 3 คนเท่านั้นที่มีลักษณะอำนาจนิยม สอดคล้องกับบุคคลในกลุ่มอ้างอิงของตน ดังนั้นจึงไม่อาจกล่าวได้ว่าข้อสันนิษฐานดังกล่าว ข้างต้นเป็นสิ่งที่ถูกต้อง มีข้อสงสัยกล่าวว่า ในบรรดานักเรียน/นักศึกษาที่มีลักษณะอำนาจนิยม ไม่สูงจะสอดคล้องกับครู/อาจารย์ในปัจจุบันจำนวน 166 คนนั้น ปรากฏว่ามีเพียง 32 คนที่มีความสอดคล้องในลักษณะอำนาจนิยมกับครู/อาจารย์ในอดีต ซึ่งข้อมูลนี้ไม่ได้ช่วยให้แกไขข้อสงสัยเกี่ยวกับความไม่สอดคล้องดังกล่าวให้หมดไปได้ ดังนั้นจึงเหลือเพียงข้อสันนิษฐานที่ว่า ความไม่สอดคล้องดังกล่าวอาจเกิดขึ้นจากความไม่แม่นยำในการรับรู้ของนักเรียน/นักศึกษาที่เกี่ยวกับลักษณะอำนาจนิยมของครู/อาจารย์ในปัจจุบัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 11 แสดงความสัมพันธ์ของลักษณะอำนาจนิยมระหว่างเพื่อนสนิทกับนักเรียน/นักศึกษา

นักเรียน/นักศึกษา เพื่อนสนิท	กลุ่มสูง	กลุ่มคอน ข้างสูง	กลุ่ม ปานกลาง	กลุ่มคอน ข้างต่ำ	กลุ่มต่ำ	รวม
กลุ่มสูง	5 1.8	2 0.7	2 0.7	0 0.0	0 0.0	9 3.2
กลุ่มคอนข้างสูง	11 4.0	11 4.0	10 3.6	0 0.0	1 0.4	33 11.9
กลุ่มปานกลาง	37 13.3	43 15.5	53 19.1	7 2.5	0 0.0	140 50.4
กลุ่มคอนข้างต่ำ	24 8.6	24 8.6	14 5.0	1 0.4	1 0.4	64 23.0
กลุ่มต่ำ	11 4.0	4 1.4	10 3.6	3 1.1	4 1.4	32 11.5
รวม	80 31.7	84 30.2	89 32.0	11 4.0	6 2.1	270 100

Gamma เท่ากับ 0.02362

ค่า Gamma เท่ากับ 0.02362 แสดงว่าไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะอำนาจนิยมของนักเรียน/นักศึกษากับลักษณะอำนาจนิยมของเพื่อนสนิท กล่าวคือ สัดส่วนของความสัมพันธ์ที่สอดคล้องกันระหว่างลักษณะอำนาจนิยมของเพื่อนสนิทกับของนักเรียน/นักศึกษามีอยู่เพียง 26.7 เปอร์เซ็นต์เท่านั้น

เมื่อพิจารณารายละเอียดในตาราง ปรากฏว่ามีกรณีที่มีลักษณะผิดปกติ (Deviant Case) กล่าวคือ กรณีที่เพื่อนสนิทมีลักษณะอำนาจนิยมค่อนข้างต่ำหรือต่ำ แต่ักเรียน/นักศึกษากลับมีลักษณะอำนาจนิยมค่อนข้างสูงหรือสูง หรือเป็นไปในทางกลับกันอย่างแรงชัด การมีกรณีดังกล่าวเกิดขึ้นอาจจะเป็นเพราะนักเรียน/นักศึกษาไม่ได้มีเพื่อนสนิทเป็นกลุ่มอ้างอิงแต่ไปมีกลุ่มอื่น เช่น บิคารมาการ/ผู้ปกครอง หรือครู/อาจารย์เป็นกลุ่มอ้างอิง ดังนั้นจึงได้ทำการตรวจสอบข้อมูลสืบ ผลปรากฏว่าในบรรดาผู้ตอบที่มีลักษณะเบี่ยงเบนดังกล่าว (จำนวน 64 คน) พบว่า 50 คนยึดถือบิคารมาการ/ผู้ปกครองเป็นกลุ่มอ้างอิง และ 11 คนยึดถือเพื่อนสนิทเป็นกลุ่มอ้างอิง แต่ก็มีเพียง 10 คนเท่านั้นที่มีลักษณะอำนาจนิยมสอดคล้องกับกลุ่มอ้างอิงดังกล่าว (คือ สอดคล้องกับของบิคารมาการ/ผู้ปกครอง) ดังนั้นจึงกล่าวไม่ได้ว่าข้อสันนิษฐานข้างต้นเป็นสิ่งที่ถูกต้อง นอกจากนี้ยังพบว่าที่เหลืออีก 6 คนไม่ยึดถือใครเป็นกลุ่มอ้างอิงหรือตอบเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงไม่ชัดเจน สำหรับ 6 คนที่ตอบว่ามีเพื่อนสนิทเป็นกลุ่มอ้างอิงแต่มีลักษณะอำนาจนิยมตรงกันข้ามกับเพื่อนสนิทนั้น อาจเนื่องมาจากกรณีที่ว่าถึงแม้ักเรียน/นักศึกษาจะมีเพื่อนสนิทเป็นกลุ่มอ้างอิง ก็ไม่จำเป็นที่ักเรียน/นักศึกษาจะต้องมีเพื่อนสนิทที่มีลักษณะอำนาจนิยมเหมือนกับพวกเขาเสมอไป การคบหาสมาคมอาจเพราะมีคุณสมบัติที่คล้ายกันที่เหมือนกันหรือคล้ายคลึงกัน เช่น มีรสนิยมในการเที่ยวเตร่หรือพักผ่อนหย่อนใจที่ตรงกันมากกว่าที่จะคำนึงถึงการมีความคล้ายคลึงกันในเรื่องอำนาจนิยม และมีข้อนาสังเกตว่าในบรรดาักเรียน/นักศึกษาที่มีลักษณะอำนาจนิยมไม่สูงจะสอดคล้องกับเพื่อนสนิทจำนวน 204 คนนั้น ปรากฏว่า 95 คนหรือ 46.57 เปอร์เซ็นต์ มีความสอดคล้องในลักษณะอำนาจนิยมกับกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งหรือมากกว่า 1 กลุ่มขึ้นไป อันได้แก่กลุ่มครู/อาจารย์ในอดีต ครู/อาจารย์ในปัจจุบันหรือบิคารมาการ/ผู้ปกครอง ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่าถึงแม้ว่าพวกเขาจะมีลักษณะอำนาจนิยมไม่สูงจะสอดคล้องกับเพื่อนสนิทดังกล่าว แต่ก็มีลักษณะอำนาจนิยมสอดคล้องกับกลุ่มอื่น แล่อย่างไรก็ตาม ข้อมูลนี้ไม่เพียงพอที่จะช่วยไขความเห็นได้ว่า ผู้ตอบมีลักษณะอำนาจนิยมสูง (32.84 เปอร์เซ็นต์) หรือต่ำ (1.47 เปอร์เซ็นต์) เพราะเหตุใด นอกจากจะสันนิษฐานว่าผู้ตอบขาดความแม่นยำในการรับรู้เกี่ยวกับลักษณะอำนาจนิยมของเพื่อนสนิท

ตอนที่ 3 จากประสบการณ์ในชีวิตประจำวันของคนเรา ทำให้มองเห็นกันว่า ลักษณะทางประชากรหลายอย่างมักจะมีส่วนกำหนดคุณสมบัติหรือกระบวนการทางจิตใจ และพฤติกรรมของมนุษย์อยู่ไม่มากนักเลย แต่จะเป็นจริงเช่นนั้นหรือไม่ขึ้นอยู่กับการศึกษา ระเบียบวิธีทางวิทยาศาสตร์ ดังนั้นนักวิชาการตะวันตกจึงมักจะนำเอาตัวแปรดังกล่าว มาใช้ในการวิเคราะห์เพื่อให้บังเกิดความแน่ใจว่า (ลักษณะทางประชากร) จะไม่มีผลกระทบ ในทางลบอย่างสำคัญต่อสมมุติฐานหรือไม่ก็วิเคราะห์ให้ลึกลงไปว่าปรากฏการณ์ที่อยู่ในข่าย ของการศึกษากระจายหรือผันแปรไปได้อย่างไรบ้าง ผู้วิจัยเองก็ตระหนักในความสำคัญและ ประโยชน์ที่จะได้รับในเรื่องนี้ จึงได้เลือกเอา เพศ ลำดับการเกิด อายุ ระดับการศึกษา และภูมิลำเนาเป็นตัวแปรสำคัญในการวิเคราะห์เพื่อให้สามารถมองเห็นและเข้าใจลักษณะ อำนาจนิยมได้แจ่มชัดยิ่งขึ้น และจะได้นำเสนอผลของการวิเคราะห์เป็นเรื่อง ๆ ไปรวม 5 ตารางด้วยกัน นอกจากนั้นยังได้นำเอาตัวแปรในเรื่องโครงสร้างของสถาบันการศึกษา (โรงเรียนชาย - โรงเรียนหญิง) และลักษณะอาชีพของบิดามารดา/ผู้ปกครองมาวิเคราะห์ ประกอบด้วย เพื่อให้ได้ความรู้เพิ่มเติมว่าโครงสร้างของสถาบันการศึกษาทำให้ลักษณะอำนาจ นิยมของนักเรียนชายต่างไปจากนักเรียนหญิงได้หรือไม่ และลักษณะอาชีพมีความสัมพันธ์กับ ลักษณะอำนาจนิยมของบิดามารดา/ผู้ปกครอง (ตามที่นักเรียน/นักศึกษามองเห็น) ในระดับ ที่ต่างไปจากความสัมพันธ์กับลักษณะอำนาจนิยมของผู้ตอบ (นักเรียน/นักศึกษา) อย่างไรหรือไม่

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 12 แสดงความแตกต่างระหว่างเพศในลักษณะอำนาจนิยมของ
นักเรียน/นักศึกษา

เพศ	ลักษณะอำนาจนิยมของ นักเรียน/ นักศึกษา	กลุ่มสูง	กลุ่มคอน ข้างสูง	กลุ่ม ปานกลาง	กลุ่มคอน ข้างต่ำ	กลุ่มต่ำ	รวม
ชาย		36	43	47	5	0	131
		27.48	32.82	35.88	3.82	0.00	100
หญิง		52	41	39	4	0	136
		38.23	30.15	28.68	2.94	0.00	100
รวม ทั้งสิ้น		88	84	86	9	0	267
		32.96	31.46	32.21	3.37	0.00	100

ค่า Chi Square ที่คำนวณได้เท่ากับ 3.72 อัตราความเป็นอิสระเท่ากับ 4
ซึ่งเป็นค่าที่ต่ำกว่า 9.49 ตามระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 แสดงว่าไม่มีความแตกต่าง
อย่างมีนัยสำคัญระหว่างเพศในค่านลักษณะอำนาจนิยมของนักเรียน/นักศึกษา และมีข้อสงสัย
ว่า เมื่อพิจารณาจากตารางข้างต้นจะเห็นว่าข้อมูลในตารางบางช่องมีค่าน้อยกว่า 15
ซึ่งในทางทฤษฎีจะต้องแก้ไขโดยวิธีที่เรียกว่า "Correction for Continuity"¹

¹

Jr. Hubert M. Blalock, Social Statistics, 2d ed.

(Tokyo : McGraw-Hill Kogakusha, 1979), pp. 290-292.

สำหรับกรณีนี้ผู้วิจัยได้ทำตามวิธีที่กล่าว ผลปรากฏว่าค่าของ Chi Square เพิ่มขึ้นเป็น 3.98 แต่อย่างไรก็ตามก็ยังน้อยกว่าค่าในตาราง ซึ่งก็แสดงว่ายังไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ในลักษณะดังกล่าวอยู่นั่นเอง นอกจากนี้เมื่อพิจารณาจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดจำนวน 278 คน (โดยพิจารณาผู้ตอบในช่อง "ตอบไม่ถูก" ด้วย) ปรากฏว่าค่า Chi Square ที่ได้ลดลงเหลือเพียง 2.97 แสดงให้เห็นไปอย่างชัดเจนมากขึ้นอีกว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ระหว่างเพศดังกล่าวแล้ว ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียน/นักศึกษาได้รับอิทธิพลเท่า ๆ กัน ในเรื่องนี้จากครอบครัวไม่ว่าจะเป็นหญิงหรือชาย ซึ่งก็สอดคล้องกับการศึกษาของ วิลเลียม เจ แมคคินนอน และ ริชาร์ด เซ็นเตอร์ (William J. Mackinnon and Richard Centers)¹ และ เฮช กรีนเบิร์ก ซี มาร์วิน และ บี ไบวินส์ (H. Greenberg, C. Marvin and B. Bivins)² ที่ไม่พบความแตกต่างระหว่างหญิงและชายในลักษณะ อำนาจนิยม*

1

Mackinnon and Centers, American Journal of Sociology, 614.

2

H. Greenberg, C. Marvin and B. Bivins, "Authoritarianism as a Variable in Motivation to Attend College," Journal of Social Psychology, 49(1959) : 81-85.

* แท้ก็เคยมีผู้รายงานให้ทราบว่า เพศชายมีลักษณะอำนาจนิยมสูงกว่าเพศหญิงในมิตินี้ การมีความก้าวร้าว มิตินี้การทำลายล้างและการเหยียดหยันและมิตินี้ในเรื่องเพศ (John L. Badgett, Suzanne Fair and Richard F Hunkler, "The Authoritarianism Exhibited by Intelligent Men and Women," Journal of College Student Personnel 15(1974) : 509-512 และก็มีผู้รายงานเช่นกันว่าคะแนนลักษณะอำนาจนิยมจะสูงกว่าในเพศหญิง (H. Kelman and J. Barclay, "The F Scale as a Measure of Perspective," Journal of Abnormal and Social Psychology 67(1963) : 608-615. จึงอาจกล่าวได้ว่าการศึกษาดังตัวแปรในเรื่องเพศกับลักษณะอำนาจนิยมยังมีข้อโต้แย้งกันอยู่และยังหาข้อสรุปหรือข้อยุติไม่ได้

เนื่องจากการศึกษาในครั้งนี้ มีกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียน/นักศึกษาในสถาบัน การศึกษาที่มีการแยกเป็นโรงเรียนหญิงโรงเรียนชาย และที่เป็นแบบสหศึกษา ผู้วิจัยจึงคิดว่า น่าจะได้มีการวิเคราะห์เปรียบเทียบโรงเรียนหญิงและโรงเรียนชายเพื่อดูลักษณะอำนาจนิยม ของนักเรียนอันเกิดจากการมีโครงสร้างของสังคมแวดล้อมที่แตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัด ผลของ การวิเคราะห์ข้อมูลในลักษณะดังกล่าวปรากฏอยู่ในตารางข้างล่างนี้ (ตารางที่ 13)

ตารางที่ 13 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างโรงเรียนชายกับโรงเรียนหญิง ในลักษณะอำนาจนิยมของนักเรียน/นักศึกษา

ประเภทโรงเรียน	ลักษณะอำนาจนิยมของนักเรียน					รวม
	กลุ่มสูง	กลุ่มค่อนข้างสูง	กลุ่มปานกลาง	กลุ่มค่อนข้างต่ำ	กลุ่มต่ำ	
โรงเรียนชาย	13	13	17	1	0	44
	29.55	29.55	38.63	2.27	0.00	100
โรงเรียนหญิง	41	29	21	1	0	92
	44.56	31.52	22.83	1.09	0.00	100
รวมทั้งสิ้น	54	42	38	2	0	136
	39.71	30.88	27.94	1.47	0.00	100

จากตารางที่ 13 เมื่อพิจารณาโรงเรียนที่มีเฉพาะนักเรียนชายและนักเรียนหญิง จำนวนกลุ่มตัวอย่างจะเท่ากับ 136 คน ค่า Chi Square ที่ได้จากการคำนวณเท่ากับ 4.71 อัตราความเป็นอิสระเท่ากับ 4 ซึ่งเป็นค่าที่ต่ำกว่า 9.49 ตามระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 แสดงให้เห็นว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างโรงเรียนชายกับโรงเรียนหญิงใน ลักษณะอำนาจนิยมของนักเรียน สำหรับการวิจัยนี้มีข้อมูลในช่องตารางบางช่องมีจำนวนน้อยกว่า 5 ซึ่งได้มีการแก้ไขโดยวิธีที่เรียกว่า Correction for Continuity ผลปรากฏว่าค่าของ Chi Square เพิ่มขึ้นเป็น 5.14 แต่ทำให้ลงความเห็นได้เหมือนเดิมว่านักเรียนชายในโรงเรียนชายมีลักษณะอำนาจนิยมไม่แตกต่างไปจากนักเรียนหญิงในโรงเรียนหญิง

หรือมองในอีกแง่หนึ่งได้ว่าโครงสร้างของสังคมแวดล้อม (การเป็นโรงเรียนเฉพาะชายหรือหญิง) ไม่มีผลโดยตรงต่อการก่อรูปแบบแผนและลักษณะอำนาจนิยมของผู้ที่อยู่ในโครงสร้างนั้น ๆ

เนื่องจากได้มีผลงานวิจัยที่ศึกษาลำดับการเกิดกับลักษณะอำนาจนิยม เช่นงานวิจัยของ รัสเชลด์ ไอเซนแมน และ เซอร์เบิร์ต โอ เซอรี (Russell Eisenman and Herbert O Cherry)¹ พบว่าการเป็นบุตรคนแรก (โดยเฉพาะบุตรคนแรกที่เป็นเพศชาย) จะมีลักษณะอำนาจนิยมสูงกว่าการที่ไม่ใช่เป็นบุตรคนแรก (Latter Born) และงานวิจัยของ แกรี่ ชเวนดิแมน นูค เอส ลาร์เซน และ คริสต์ ปาร์ค (Gary Schwendiman, Knud S. Larsen and Chris Parks)² ก็พบว่าบุตรคนแรกจะมีลักษณะอำนาจนิยมมากกว่าบุตรคนที่สอง ทั้งนี้เป็นเพราะบุตรคนแรกจะเป็นผู้ที่มีความเอาใจจริงเอาใจใส่ ได้รับความเอาใจใส่ มีความประพฤติกองอยู่กับผู้ใหญ่ (Adult - Oriented) และได้รับการปฏิบัติในลักษณะการลงโทษน้อยกว่าบุตรคนอื่น ๆ คือได้รับการทะนุถนอมจากบิดามารดามากกว่า นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยอื่น ๆ ที่ยืนยันลักษณะดังกล่าวข้างต้น³ ผู้วิจัยจึงคิดว่าน่าจะได้มีการวิเคราะห์ที่กว้างกว่าลำดับการเกิดจะมีผลให้ลักษณะอำนาจนิยมของนักเรียน/นักศึกษาแตกต่างกันได้หรือไม่ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในลักษณะดังกล่าวปรากฏอยู่ในตารางต่อไปนี้ (ตารางที่ 14)

1

Russell Eisenman and Herbert O. Cherry, "Creativity, Authoritarianism and Birth Order," Journal of Social Psychology 80(1970) : 233-235.

2

Gary Schwendiman, Knud S. Larsen and Chris Park, "Birth Order, Aggression Training and Authoritarianism," Psychological Record 20(1970) : 69-71.

3

Robert E. Grinder, "Birth Order and Socialization," Adolescence. (New York : John Willey and Sons, 1973), pp. 359-363.

ตารางที่ 14 แสดงความแตกต่างระหว่างลำดับการเกิดในลักษณะอำนาจนิยม
ของนักเรียน/นักศึกษา

ลำดับที่การเกิด	ลักษณะอำนาจนิยม					รวม
	กลุ่มสูง	กลุ่มค่อนข้างสูง	กลุ่มปานกลาง	กลุ่มค่อนข้างต่ำ	กลุ่มต่ำ	
การเป็นบุตรคนแรก	33 40.42	33 35.11	20 21.28	3 3.19	0 0.00	94 100
ไม่ใช่บุตรคนแรก	50 28.90	51 29.48	66 38.15	6 3.47	0 0.00	173 100
รวมทั้งสิ้น	83 32.96	84 31.46	86 32.21	9 3.37	0 0.00	267 100

ค่า Chi Square ที่คำนวณได้เท่ากับ 10.41 อัตราความเป็นอิสระเท่ากับ 4 ซึ่งเป็นค่าที่สูงกว่า 9.49 ตามระดับนัยสำคัญที่ .05 แสดงให้เห็นว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างลำดับการเกิดในลักษณะอำนาจนิยมของนักเรียน/นักศึกษา เนื่องจากตารางนี้มีข้อมูลในบางช่องตารางที่น้อยกว่า 5 เมื่อหาค่า Chi Square จำเป็นที่จะต้องมีการแก้ไขโดยวิธีที่เรียกว่า Correction for Continuity และเมื่อได้ทำตามวิธีดังกล่าว ผลปรากฏว่าค่า Chi Square ลดลงเหลือ 8.64 ซึ่งจะต้องถือว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในลักษณะดังกล่าวแล้ว ซึ่งทำให้ผู้วิจัยไม่กล้าตัดสินใจสรุปว่าลำดับการเกิดมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญหรือไม่ เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ยังไม่มีลักษณะ "Comprehensive" เพียงพอ

ตารางที่ 15 แสดงความแตกต่างระหว่างอายุในลักษณะอำนาจนิยมของ
นักเรียน/นักศึกษา

ระดับอายุ	ลักษณะอำนาจนิยม					รวม
	กลุ่มสูง	กลุ่มคอน ข้างสูง	กลุ่ม ปานกลาง	กลุ่มคอน ข้างต่ำ	กลุ่มต่ำ	
กลุ่มอายุ 15 ปีและต่ำกว่านั้น	30	34	34	2	0	100
	35.19	31.48	31.48	1.85	0.00	100
กลุ่มอายุ 16-18 ปี	30	21	13	1	0	65
	46.15	32.31	20.00	1.54	0.00	100
กลุ่มอายุ 19 ปีและสูงกว่านั้น	20	29	39	6	0	94
	21.28	30.85	41.49	6.38	0.00	100
รวมทั้งสิ้น	80	84	86	9	0	267
	32.96	31.46	32.21	3.37	0.00	100

ค่า Chi Square ที่ได้จากการคำนวณเท่ากับ 16.97 อัตราความเป็นอิสระเท่ากับ 3 ซึ่งเกินค่าที่เกิน 15.51 ตามระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 แสดงให้เห็นว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างอายุกับลักษณะอำนาจนิยมของนักเรียน/นักศึกษา สำหรับตารางนี้ มีข้อมูลในช่องตารางบางช่องมีจำนวนน้อยกว่า 5 ซึ่งได้มีการแก้ไขโดยวิธีที่เรียกว่า Correction for Continuity ผลปรากฏว่า ค่าของ Chi Square ลดลงเหลือ 16.58 แต่ยังคงทำให้ผลความเห็นได้เหมือนเดิมว่าเป็นความแตกต่างที่มีนัยสำคัญ นอกจากนี้เมื่อพิจารณาจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดจำนวน 278 คน (โดยพิจารณาผู้ตอบในช่อง "ตอบไม่ถูก" ด้วย) ปรากฏว่าค่า Chi Square ที่คำนวณได้เท่ากับ 22.60 ซึ่งแสดงให้เห็นได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้นว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างอายุในเรื่องดังกล่าวแล้ว กล่าวคือกลุ่มอายุ 16-18 ปี มีลักษณะอำนาจนิยมสูงสุด (ปรากฏอยู่ในกลุ่มสูงและกลุ่มคอนข้างสูงมีถึง 78.46 เปอร์เซ็นต์) รองลงมาคือกลุ่มอายุ 15 ปีและต่ำกว่านั้น (มี 66.67 เปอร์เซ็นต์) และในกลุ่มอายุ 19 ปีขึ้นไปปรากฏสัดส่วนของผู้มีลักษณะอำนาจนิยมสูงและคอนข้างสูงน้อยที่สุด

(มีอยู่เพียง 51.78 เปอร์เซ็นต์เท่านั้น) และเมื่อไควเคราะห์กลุ่มที่มีลักษณะอำนาจนิยมปานกลางให้ลดลงไปอีก ก็จะพบว่าคะแนนลักษณะอำนาจนิยมระดับปานกลางค่อนข้างสูงในกลุ่มอายุทั้ง 3 กลุ่มเป็นดังนี้คือ 55.55 เปอร์เซ็นต์ 50 เปอร์เซ็นต์ และ 43.59 เปอร์เซ็นต์ตามลำดับ จึงกล่าวได้ว่า เมื่อพิจารณาจากกลุ่มที่มีลักษณะอำนาจนิยมปานกลางแล้ว ไม่ได้ทำให้ความแตกต่างระหว่างกลุ่มอายุเปลี่ยนแปลงไปอย่างสำคัญ

นอกจากนี้ เมื่อไควเคราะห์กลุ่มที่มีลักษณะอำนาจนิยมสูงให้ลดลงไปอีก (มีคะแนนอยู่ระหว่าง 19-25 คะแนน) ก็พบว่า กลุ่มที่มีลักษณะอำนาจนิยมสูงที่สุด (มีคะแนนอยู่ระหว่าง 23-25 คะแนน) ในกลุ่มอายุทั้ง 3 กลุ่มเป็นดังนี้คือ 5.26 เปอร์เซ็นต์ 13.33 เปอร์เซ็นต์ และ 10 เปอร์เซ็นต์ตามลำดับ ซึ่งทำให้กล่าวได้ว่า เมื่อพิจารณาลักษณะอำนาจนิยมของนักเรียน/นักศึกษาตามกลุ่มอายุเฉพาะในกลุ่มคะแนนสูงสุดก็จะไม่พบ เช่นเดียวกันว่าความแตกต่างระหว่างกลุ่มอายุเปลี่ยนแปลงไปอย่างสำคัญ

การที่ลักษณะอำนาจนิยมของนักเรียน/นักศึกษาสูงสุดในกลุ่มอายุ 16-18 ปีนั้น น่าจะเป็นเพราะนักเรียน/นักศึกษารับเอาลักษณะดังกล่าวจากบิดามารดา/ผู้ปกครอง ซึ่งจะเห็นได้จากการที่มีคะแนนซึ่งบ่งลักษณะอำนาจนิยมสูงกว่าคะแนนของบิดามารดา/ผู้ปกครองในอีก 2 กลุ่มที่เหลือ (52.31 เปอร์เซ็นต์เปรียบเทียบกับ 35.42 เปอร์เซ็นต์ของบิดามารดา/ผู้ปกครองของผู้ตอบในกลุ่มอายุ 19 ปี และสูงกว่านั้น และ 30.63 เปอร์เซ็นต์ในกลุ่มอายุ 15 ปีและต่ำกว่านั้น) นอกจากนี้ยังอาจเป็นเพราะวัยนี้เป็นวัยหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิต (Turning Point) ยิ่งกว่าวัยอื่น เป็นวัยที่มีความรุนแรง มีอารมณ์ไม่คงที่ ควบคุมการแสดงออกของอารมณ์ไม่ค่อยได้ จึงมักเรียกวัยนี้ว่าเป็นวัยพายุพายุแคะ (Storm and Stress)¹ และในวัยนี้เด็กจะเลือกวิถีทางของตนเองดีกว่าวัย 15 ปีและต่ำกว่านั้น ซึ่งยังคงมีความคิดอ่านเป็นเด็กอยู่มากกว่าและไม่ค่อยจะจริงจังในเรื่องนอกตัวนอกกรอบคร่ำมากรเท่ากับกลุ่มอายุที่สูงกว่า และสำหรับวัย 19 ปี

¹ สุกด บุญทรง, จิตวิทยาพัฒนาการ, พิมพ์ครั้งที่ 2 (กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2523) หน้า 149.

และสูงกวานัน ก็ถือว่าเป็นวัยที่เด็กใช้เหตุใช้ผลมากขึ้น คิดว่าอนาคตเป็นของพวกเขาและ
รู้ดีกว่าตัวเองเมื่อสระ¹ ดังนั้นเด็กในวัย 16-18 ปี จึงมักจะรับเอาทั้งอิทธิพลของครอบครัว
และเลือกวิถีทางของตัวเองควยในขณะเดียวกัน

ตารางที่ 16 แสดงความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษาในลักษณะอำนาจนิยม
ของนักเรียน/นักศึกษา

ลักษณะอำนาจนิยม	กลุ่มสูง	กลุ่มคอน ข้างสูง	กลุ่ม ปานกลาง	กลุ่มคอน ข้างต่ำ	กลุ่มต่ำ	รวม
ระดับการศึกษา						
ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น	19 26.76	23 32.39	28 39.44	1 1.41	0 0.00	71 100
ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย	49 48.52	32 31.68	18 17.82	2 1.98	0 0.00	101 100
ระดับมหาวิทยาลัย	20 21.05	29 30.53	40 42.10	6 6.32	0 0.00	95 100
รวม ทั้งสิ้น	88 32.96	84 31.46	86 32.21	9 3.37	0 0.00	267 100

ค่า Chi Square ที่คำนวณได้เท่ากับ 26.73 อัตราความเป็นอิสระเท่ากับ 3
ซึ่งเป็นค่าที่สูงกว่า 15.51 ตามระดับนัยสำคัญที่ 0.5 แสดงให้เห็นว่ามีความแตกต่างอย่าง
มีนัยสำคัญระหว่างระดับการศึกษากับ

1

Simon Meyerson, ed., Adolescence The Crisis of Adjustment,

(London : Ruskin, 1975), pp. 29-30.

ลักษณะอำนาจนิยมของนักเรียน/นักศึกษา สำหรับตารางนี้มีข้อมูลบางของตารางที่มีน้อยกว่า 5 เมื่อหาค่า Chi Square จะต้องมี การแก้ไขโดยวิธีที่เรียกว่า Correction for Continuity ผลปรากฏว่า ค่า Chi Square ลดลงเล็กน้อยเหลือ 26.37 แต่ยังคงทำให้ผลความเห็นได้ เหมือนเดิมว่าเป็นความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ นอกจากนี้เมื่อพิจารณาจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 278 คน (โดยพิจารณาผู้ตอบในช่อง "ตอบไม่ถูก" ด้วย) ปรากฏว่าค่า Chi Square ที่คำนวณ ได้เพิ่มขึ้นเป็น 20.52 ซึ่งก็เป็นการยืนยันถึงความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างระดับการ ศึกษาที่ลักษณะอำนาจนิยมของนักเรียน/นักศึกษาได้ดียิ่งขึ้น กล่าวคือคะแนนลักษณะอำนาจนิยม ในกลุ่มคอนชางสูงและสูงในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และระดับ มหาวิทยาลัยเป็นดังนี้คือ 59.15 เปอร์เซ็นต์ 80.20 เปอร์เซ็นต์และ 51.56 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ เห็นได้ว่าลักษณะอำนาจนิยมสูงสุดปรากฏในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย กล่าวได้ว่า ผลการศึกษาครั้งนี้สอดคล้องกับการศึกษาของเฮอเบิร์ต ไฮแมน และ พอล เชทลีย์ (Herbert Hyman and Paul Sheatley)¹ ที่พบว่านิสิตนักศึกษาจะมีลักษณะอำนาจนิมน้อยกว่านักเรียนตาม โรงเรียนมัธยมและประมณฑลชั้นกันลงไป แต่เจ้าของผลงานก็ได้อธิบายว่ายังไม่อาจสรุป ได้ว่า การขาดการศึกษาหรือการศึกษาเป็นแบบทางการ (รูปนัย) เป็นปัจจัยสำคัญในการกำหนด พื้นฐานโครงสร้างบุคลิกภาพดังกล่าว อย่างไรก็ตาม ผลงานของ ซีมัวร์ มาร์ติน ลิปเซ็ต (Seymour Martin Lipset)² ได้กล่าวถึง การมีการศึกษาคำหรือการขาดการศึกษาว่าเป็น องค์ประกอบหนึ่งในการก่อให้เกิดลักษณะอำนาจนิยม น่าสังเกตว่า ถึงแม้อายุกับระดับการศึกษา ของนักเรียน/นักศึกษาจะมีความสัมพันธ์กันมาก แต่เมื่อแยกวิเคราะห์ (ในตารางที่ 15 และ 16) ก็พบว่าระดับการศึกษาที่มีความสัมพันธ์กับลักษณะอำนาจนิยมเด่นชัดกว่า

1

Hyman, Sheatley, "The Authoritarian Personality : A Methodological Critique, in Individual in Society, Krech, Crutchfield and Ballachey, p. 204.

2

Seymour Martin Lipset, Political Man, (New Delhi: Heinemann, 1973), pp. 87-126.

เนื่องจากได้มีผลงานวิจัยที่ศึกษาถึงความแตกต่างในด้านภูมิลาเนาที่ระดับลักษณะอำนาจนิยม เช่นงานของริชาร์ด คริสตี้ (Richard Christie)¹ ได้พบว่า ระดับลักษณะอำนาจนิยมจะผันแปรไปตามพื้นที่ที่เป็นวัฒนธรรมย่อย (Sub Cultural Areas) ในเรื่องนี้ เคลแมน และ บาร์เคลย์ (Kelman and Barclay)² กล่าวว่า ลักษณะอำนาจนิยมจะปรากฏมากกว่าในกลุ่มคนที่มีโอกาสทางสภาพแวดล้อมที่น้อยกว่าในการขยายทัศนคติต่าง ๆ ของพวกเขาให้กว้างขึ้น และพวกเขาได้พบว่าผู้ที่เกิดในรัฐทางใต้จะเป็นผู้ที่มีลักษณะอำนาจนิยมสูง อันเนื่องมาจากมีโอกาสทางสภาพแวดล้อมที่น้อยกว่าในการขยายทัศนคติต่าง ๆ ของพวกเขาให้กว้างขึ้น ส่วนการศึกษาของ คริสตี้ - การ์เซีย (The Christie-Garcia Study)³ พบว่าผู้ที่อาศัยอยู่ในรัฐทางใต้ที่มีลักษณะเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน (Homogeneous) จะมีลักษณะอำนาจนิยมสูงกว่าผู้ที่อาศัยอยู่ในเบอร์กลีย์ แคลิฟอร์เนีย ซึ่งมีลักษณะของความหลากหลาย (Heterogeneous) ผู้วิจัยจึงคิดว่าน่าจะวิเคราะห์กว่าลักษณะอำนาจนิยมของนักเรียน/นักศึกษาจากภูมิภาคต่าง ๆ มีความแตกต่างกันอย่างไรหรือไม่ เพราะภูมิภาคต่าง ๆ ของประเทศไทยก็เป็นเขตวัฒนธรรมย่อยดังที่ ริชาร์ด คริสตี้ ได้เสนอไว้ ผลของการวิเคราะห์ข้อมูลในลักษณะดังกล่าวปรากฏอยู่ในตารางข้างล่างนี้

1

Richard Christie, "Changes in Authoritarianism as Related to Situational Factors," American Psychologist 7 (1952) : 307-308 (Abstract)

2

Kelman and Barclay, Journal of Abnormal and Social Psychology, pp. 608-615.

3

Richard Christie and J. Garcia, "Subcultural Variation in Authoritarian Personality," Journal of Abnormal and Social Psychology XLVI (1951) : 457-469.

ตารางที่ 17 แสดงความแตกต่างระหว่างภูมิภาคในลักษณะอำนาจนิยมของ
นักเรียน/นักศึกษา

ภูมิภาค	ลักษณะอำนาจนิยม					รวม
	กลุ่มสูง	กลุ่มค่อนข้างสูง	กลุ่มปานกลาง	กลุ่มค่อนข้างต่ำ	กลุ่มต่ำ	
กรุงเทพมหานคร	60	56	53	3	0	172
	34.83	32.56	30.82	1.74	0.00	100
ภาคกลาง	13	15	16	2	0	46
	28.26	32.61	34.78	4.35	0.00	100
ภาคเหนือ	2	6	2	0	0	10
	20.00	60.00	20.00	0.00	0.00	100
ภาคใต้	7	2	7	1	0	17
	41.18	11.76	41.18	5.88	0.00	100
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	2	4	7	2	0	15
	13.33	26.67	46.67	13.33	0.00	100
ภาคตะวันออก	4	1	1	1	0	7
	57.13	14.29	14.29	14.29	0.00	100
รวมทั้งสิ้น	88	84	86	9	0	267
	32.96	31.46	32.21	3.37	0.00	100

ค่า Chi Square ที่คำนวณได้เท่ากับ 21.66 อัตราความเป็นอิสระเท่ากับ 20 ซึ่งเป็นค่าที่ต่ำกว่า 31.4 ตามระดับนัยสำคัญที่ .05 แสดงให้เห็นว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างภูมิภาคกับลักษณะอำนาจนิยมของนักเรียน/นักศึกษา สำหรับตารางนี้มีข้อมูลหลายของตารางที่น้อยกว่า 5 เมื่อหาค่า Chi Square จะต้องมีการแก้ไขโดยวิธีที่เรียกว่า Correction for Continuity และเมื่อทำตามวิธีดังกล่าว ผลปรากฏว่าค่า Chi Square เพิ่มขึ้นเป็น 30.64 ซึ่งเกือบจะมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แต่ก็ไม่อาจจะเปลี่ยนการลงความเห็นให้ผิดไปจากเดิมว่าเป็นความแตกต่างที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดจำนวน 270 คน (โดยพิจารณาผู้ตอบในช่อง "ตอบไม่ถูก" ด้วย) ก็ปรากฏว่าค่า Chi Square ลดลงเหลือ 20.39 ซึ่งก็ทำให้ลงความเห็นได้อย่างกว้างว่าเป็นความแตกต่างที่ไม่มีนัยสำคัญระหว่างภูมิภาคกับลักษณะอำนาจนิยมของนักเรียน/นักศึกษา

เนื่องจากข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะอำนาจนิยมของบิคารมารคา/ผูกครองได้มาจากคำตอบของนักเรียน/นักศึกษา ดังนั้นจึงน่าจะได้วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับลักษณะอำนาจนิยมของบิคารมารคา/ผูกครองตามที่นักเรียน/นักศึกษามองเห็น สำหรับการวิจัยในเรื่องนี้เท่าที่ผานมายังหาข้อยุติไม่ได้ว่าอาชีพใดมีลักษณะอำนาจนิยมมากกว่ากัน ทั้งนี้เพราะได้มีแนวความคิดขัดแย้งกันเป็น 2 ฝ่าย ฝ่ายหนึ่งเชื่อว่ากรรมกรเป็นผู้ที่มีลักษณะ

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อำนาจนิยมอยู่ในระดับสูงมากที่สุด ผู้ที่สนับสนุนแนวความคิดนี้ก็คือ ลิปเซท (Lipset)¹ แมคคินนอน และเซ็นเตอร์ (Mackinnon and Centers)² แฟร์ริส (Farris)³ ฯลฯ ส่วนอีกฝ่ายหนึ่งมองว่าผู้ที่ประกอบอาชีพที่มีเกียรติภูมิ (Prestige) สูงกว่า จะเป็นผู้ที่

1 Lipset, Political Man, pp. 87-126 เขากล่าวว่าเมืองค้ประกอบที่สำคัญ 4 ประการที่ทำให้กรรมกรมีลักษณะอำนาจนิยมสูงได้แก่ (ก) องค์ประกอบในเรื่องการศึกษา กล่าวคือกรรมกรเป็นผู้ที่มีการศึกษาค่ำ และการศึกษาค่ำนี้เองที่เป็นปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลก่อให้เกิดทัศนคติที่ไม่เป็นประชาธิปไตย (ข) องค์ประกอบในเรื่องการขาดความมั่นคงทางเศรษฐกิจ เนื่องจากกรรมกรต้องประกอบอาชีพที่ต้องใช้แรงงาน (Manual Occupations) ซึ่งมีผลทำให้มีรายได้อ่ำ มีการเสี่ยงต่อการว่างงานสูง จึงมีผลให้กรรมกรมีความไม่มั่นคงทางจิตใจ (Psychological Insecurity) ทำให้ภาวะความตึงเครียดอยู่ในระดับสูง (High States of Tension) จึงทำให้ขาดความอดกลั้นมากกว่ากลุ่มอาชีพอื่น (ค) องค์ประกอบในเรื่องโครงสร้างของครอบครัวที่ไม่เป็นประชาธิปไตย กล่าวกันว่าแบบแผนวิถีชีวิตในชนชั้นต่ำก่อให้เกิดลักษณะอำนาจนิยม และ (ง) แนวทัศนะของกรรมกร (Working Class Perspective) ซึ่งจะเชื่อมโยงกับองค์ประกอบทั้งสามที่กล่าวมาแล้วข้างต้น กล่าวคือ กรรมกรมีแนวโน้มที่จะมองการเมืองและความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลเป็นแบบไม่ค้ำก้ำขาว ไม่ค้ำก้ำขาวหรือไม่จริงก็เท็จ มีการแบ่งพวกเขาพวกเราในการมีความสัมพันธ์ทางสังคมและสงสัยในโชคชะตาที่มาที่มีอิทธิพลเหนือคนเรา

2 Mackinnon and Centers, American Journal of Sociology, pp. 610-620.

3 Farris, Journal of Politics, pp. 61-82.

ลักษณะอำนาจนิยมสูงกว่ากลุ่มอาชีพอื่น ผู้มีแนวความคิดตามทัศนะนี้ เช่น มาร์ติน โทรว (Martin Trow)¹ เขาพบว่านักธุรกิจที่เป็นเจ้าของธุรกิจขนาดเล็ก (Small Businessman) จะชอบวิธีการของวุฒิสมาชิกแม็ค คาที (Senator Mc Cathy) * มากกว่ากลุ่มอาชีพอื่น ๆ หรืองานศึกษาที่พบว่าผู้ที่ประกอบอาชีพทหารมีลักษณะอำนาจนิยมมากกว่ากลุ่มอาชีพอื่น ๆ ² ฯลฯ ทั้งนี้ในการวิจัย ครั้งนี้จึงได้นำเอาตัวแปรในเรื่อง ลักษณะอาชีพมาวิเคราะห์ดูว่าจะเป็นตัวอธิบายความแตกต่างกันในลักษณะอำนาจนิยมของ บิคารมารคา/ผู้ปกครองใดหรือไม่ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในลักษณะดังกล่าวจะปรากฏใน ตารางต่อไป (ตารางที่ 18)

1

Martin Trow, "Small Businessman, Political Tolerance and Support For Mc Cathy," American Journal of Sociology 64 (November 1958) : 270-281.

* วิธีการหรืออุดมการณ์ของแม็ค คาที (Mc Cathyism) เป็นอุดมการณ์ที่ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลายในอเมริกาไปหลายศตวรรษที่ 19 ถึงต้นศตวรรษที่ 20 มีลักษณะคล้ายกับอุดมการณ์ กู คลักซ์ คลาน (Ku Klux Klan) คือเป็นอุดมการณ์ที่มีลักษณะเผด็จการ ขวาจัด (Right-Wing Populism or Populist Extremist) ขบวนการนี้จะต่อต้านพวกยิวอย่างรุนแรง เกิดภัยกลัวชาวต่างชาติ (Xenophobia) ในระดับทางการเมือง จะไม่ไว้วางใจรัฐสภาหรือระบอบประชาธิปไตยภายใต้รัฐธรรมนูญและเป็นศัตรูต่อพรรคการเมืองเพราะเห็นว่าพรรคการเมือง นักการเมือง นักธุรกิจขนาดใหญ่ นายธนาคาร และชาวต่างชาติ เป็นสิ่งเลวและเป็นคนชั่ว อุดมการณ์จึงได้รับการปฏิเสธในหมู่นักธุรกิจขนาดใหญ่และพวกอนุรักษนิยม อ้างจาก Lipset, Political Man, pp. 169-172.

2

Felton D. Freeman, "The Army as a Social Structure," Social Force 27 (October 1948) : 79-88, and August B. Hollingshead, "Adjustment to Military Life," American Journal of Sociology 51 (March 1946) : 439-447.

ตารางที่ 18 แสดงความสัมพันธ์ในลักษณะอาชีพกับลักษณะอำนาจนิยม(ตามที่นักเรียน/นักศึกษามองเห็น) ของบิกามารคา/ผู้ปกครอง

ลักษณะอาชีพ	กลุ่มสูง	กลุ่มค่อนข้างสูง	กลุ่มปานกลาง	กลุ่มค่อนข้างต่ำ	กลุ่มต่ำ	รวม
อาชีพข้าราชการทั้งคู่	5	13	21	1	2	42
	11.90	30.95	50.00	2.38	4.76	100
ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเป็นข้าราชการ	4	14	33	4	0	55
	7.27	25.45	60.00	7.27	0.00	100
ไม่ใช่ข้าราชการทั้งคู่*	18	48	92	17	0	175
	10.29	27.43	52.57	9.71	0.00	100
รวมทั้งสิ้น	27	75	146	22	2	272
	9.93	27.57	53.68	8.09	0.73	100

จากตารางที่ 18 จะเห็นว่าไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญระหว่างลักษณะอาชีพกับลักษณะอำนาจนิยมตามนักเรียน/นักศึกษามองเห็นของบิกามารคา/ผู้ปกครอง กล่าวคือ เมื่อแบ่งอาชีพของบิกามารคา/ผู้ปกครองเป็น 3 ประเภทใหญ่ ๆ** คือเป็นข้าราชการทั้งคู่

* บิกามารคา/ผู้ปกครอง ที่ไม่ใช่ข้าราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ ไม่มีใครที่เป็นกรรมกรเลยและมีผู้ที่มีอาชีพเป็นลูกจ้างระดับล่างอยู่น้อยมาก

** สาเหตุที่แบ่งเป็น 3 ประเภทใหญ่ ๆ เป็นเพราะถ้าแบ่งให้ละเอียดลงไปจะมีลักษณะกระจายอย่างที่ไม่มีความหมายพอสำหรับการเปรียบเทียบ และผู้วิจัยเองก็ไม่ได้ต้องการวัดชั้นทางสังคมโดยตรงด้วย

ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเป็นข้าราชการ และไม่ใช่ว่าข้าราชการทั้งคู่ สัดส่วนของลักษณะอำนาจนิยม
 คอนข้างสูงและสูง ใน 3 กลุ่มจะเป็นดังนี้คือ 42.85 เปอร์เซ็นต์ 32.72 เปอร์เซ็นต์
 และ 37.72 เปอร์เซ็นต์ตามลำดับ ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่าลักษณะอาชีพของบิคารมารคา/
 ผู้ปกครองไม่ได้ทำให้ลักษณะอำนาจนิยมในบิคารมารคา/ผู้ปกครองแตกต่างกันมากนัก *
 นอกจากนี้เมื่อวิเคราะห์เฉพาะบิคารมารคา/ผู้ปกครองที่มีอาชีพข้าราชการให้ลดลงไป โดย
 เปรียบเทียบระหว่างข้าราชการทหาร-ตำรวจ กับข้าราชการพลเรือนก็พบว่า ในกลุ่มที่มี
 อาชีพข้าราชการทั้งคู่ และกลุ่มที่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเป็นข้าราชการมี 29 คนที่เป็นทหาร-ตำรวจ
 และปรากฏว่า 38.71 เปอร์เซ็นต์ มีลักษณะอำนาจนิยมคอนข้างสูงและสูง 61.29 เปอร์เซ็นต์
 มีลักษณะอำนาจนิยมปานกลางและไม่ปรากฏกลุ่มคอนข้างต่ำและกลุ่มต่ำเลย ส่วนข้าราชการ
 พลเรือนและพนักงานรัฐวิสาหกิจปรากฏว่า 36.36 เปอร์เซ็นต์ มีลักษณะอำนาจนิยมคอน
 ข้างสูงและสูง 53.03 เปอร์เซ็นต์มีลักษณะอำนาจนิยมปานกลางและ 10.61 เปอร์เซ็นต์
 มีลักษณะอำนาจนิยมคอนข้างต่ำและต่ำ เมื่อพิจารณาตามนี้จะเห็นว่าข้าราชการทหาร-ตำรวจ
 กับข้าราชการพลเรือนและพนักงานรัฐวิสาหกิจไม่มีความแตกต่างในลักษณะอำนาจนิยมอย่าง
 มีนัยสำคัญ

เนื่องจากได้พิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับลักษณะอำนาจนิยมของ
 บิคารมารคา/ผู้ปกครองแล้ว ปรากฏว่าไม่พบความแตกต่างระหว่างอาชีพในเรื่องอำนาจนิยม
 อย่างมีนัยสำคัญ จึงน่าจะได้มีการวิเคราะห์ถึงความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพของบิคารมารคา/
 ผู้ปกครองกับลักษณะอำนาจนิยมของนักเรียน/นักศึกษาอีกทางหนึ่ง เพราะได้เคยมีผู้วิจัย
 พบว่า นักเรียนที่มาจากครอบครัวที่บิดาเป็นทหารจะมีลักษณะอำนาจนิยมสูงกว่านักเรียน
 ที่บิดามีอาชีพอื่น ¹ ดังนั้นจึงได้นำเอาตัวแปรดังกล่าวมาวิเคราะห์เพื่อดูความสัมพันธ์
 ผลของการวิเคราะห์ข้อมูลจะเสนอให้ทราบในตารางต่อไป (ตารางที่ 19)

* สำหรับการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ดังกล่าวนี้ไม่ต้องใช้สถิติช่วยในการวิเคราะห์
 ก็พอจะมองเห็นว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ

1

Secord and Backman, Social Psychology, p.445.

ตารางที่ 19 แสดงความสัมพันธ์ในลักษณะอาชีพของบิณฑการ/ผู้ปกครอง
กับลักษณะอำนาจนิยมของนักเรียน/นักศึกษา

ลักษณะอาชีพ	ลักษณะอำนาจนิยม	กลุ่มสูง	กลุ่มค่อนข้างสูง	กลุ่มปานกลาง	กลุ่มค่อนข้างต่ำ	กลุ่มต่ำ	รวม
อาชีพข้าราชการทั้งคู		17	12	12	0	0	41
		41.46	29.27	29.27	0.0	0.0	100
ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเป็นข้าราชการ		22	13	18	1	0	54
		40.74	24.07	33.33	1.85	0.0	100
ไม่ใช่ข้าราชการทั้งคู		49	59	56	8	0	172
		28.49	34.30	32.56	4.65	0.0	100
รวมทั้งสิ้น		88	84	86	9	0	267
		32.96	31.46	32.21	3.37	0.0	100

จากตารางที่ 19 จะเห็นได้ว่าไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญระหว่างลักษณะอาชีพของบิณฑการ/ผู้ปกครองกับลักษณะอำนาจนิยมของนักเรียน/นักศึกษา กล่าวคือ เมื่อแบ่งอาชีพของบิณฑการ/ผู้ปกครองเป็น 3 ประเภทใหญ่ ๆ คือทั้งบิณฑการ/ผู้ปกครองทั้งคูมีอาชีพข้าราชการ ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเป็นข้าราชการ และไม่ใช่ข้าราชการทั้งคู ปรากฏว่าคะแนนลักษณะอำนาจนิยมของนักเรียน/นักศึกษาที่บิณฑการ/ผู้ปกครองต่างอาชีพกันดังกล่าว มีความใกล้เคียงกันมาก กล่าวคือมี 70.73 เปอร์เซ็นต์ 64.81 เปอร์เซ็นต์และ 62.79 เปอร์เซ็นต์ตามลำดับ*

* ในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ดังกล่าวนี้ไม่ต้องใช้สถิติช่วยในการวิเคราะห์ก็พอจะมองเห็นได้ว่าไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ

เมื่อวิเคราะห์ให้ละเอียดคลี่กลงไปในกลุ่มที่บีค้ำมารดา/ผู้ปกครองมีอาชีพข้าราชการ ทั้งคู่ และกลุ่มที่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งมีอาชีพข้าราชการ โดยแบ่งข้าราชการออกเป็น 2 พวกคือ ข้าราชการทหาร - ตำรวจ กับข้าราชการพลเรือนและพนักงานรัฐวิสาหกิจ เพื่อดูว่า นักเรียน/นักศึกษาที่เป็นบุตรของทหาร-ตำรวจจะมีลักษณะอำนาจนิยมสูงกว่านักเรียน/นักศึกษาที่เป็นบุตรของอีกกลุ่มหนึ่งหรือไม่ ก็พบว่า ในจำนวน 30 คนที่บีค้ำมารดา/ผู้ปกครอง เป็นทหาร - ตำรวจ มี 63.33 เปอร์เซ็นต์ที่มีลักษณะอำนาจนิยมค่อนข้างสูงและสูง 33.33 เปอร์เซ็นต์ที่มีลักษณะอำนาจนิยมปานกลาง และ 3.33 เปอร์เซ็นต์ที่มีลักษณะอำนาจนิยมค่อนข้างต่ำและไม่ปรากฏในกลุ่มค่าเลย เมื่อเปรียบเทียบกับข้าราชการพลเรือนและพนักงานรัฐวิสาหกิจเป็นดังนี้ 69.33 เปอร์เซ็นต์ 30.77 เปอร์เซ็นต์และไม่ปรากฏในกลุ่มค่อนข้างต่ำและค่าเลยตามลำดับ เมื่อพิจารณาตามนี้ จะเห็นว่าการเป็นบุตรทหาร-ตำรวจกับการเป็นบุตรข้าราชการพลเรือนและพนักงานรัฐวิสาหกิจไม่ได้ทำให้ลักษณะอำนาจนิยมของนักเรียน/นักศึกษาแตกต่างกันอย่างสำคัญ และที่น่าสังเกตก็คือ บุตรข้าราชการพลเรือนและพนักงานรัฐวิสาหกิจกลับมีลักษณะอำนาจนิยมสูงกว่าบุตรทหาร-ตำรวจ แม้จะไม่มีกรรมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญก็ตาม สำหรับเรื่องนี้ไม่จำเป็นต้องให้คำอธิบายเพราะข้อมูลที่พบนี้อาจจะ เกิดจากความไม่สมบูรณ์ในด้านการวัดหรือไม่ก็เกิดจากการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงอย่างที่ใช้ อยู่สำหรับการวิจัยในครั้งนี้

เมื่อได้วิเคราะห์ทั้งหมดแล้ว (ในตอนที่ 3 จากตารางที่ 12-19) จะเห็นได้ว่า นอกจากตัวแปรในเรื่องอายุและระดับการศึกษาแล้วไม่มีตัวแปรอื่นที่จะอธิบายความแตกต่าง ในลักษณะอำนาจนิยมของนักเรียน/นักศึกษา ซึ่งก็พอจะอนุมานได้ว่า องค์ประกอบทางค่านิยมวัฒนธรรมโดยทั่วไปของสังคมไทย มีบทบาทสำคัญอยู่ในกระบวนการอบรมปลูกฝังให้เรียนรู้ระเบียบของสังคมไทย (Socialization Process) ซึ่งทำให้นักเรียน/นักศึกษาไทยส่วนใหญ่ มีลักษณะอำนาจนิยมสูงหรือค่อนข้างสูง สอดคล้องกับลักษณะอำนาจนิยมของบิดามารดา/ผู้ปกครอง ซึ่งเป็นผู้ทำหน้าที่อบรม (Socializing Agent)